

ZLATAŃSKI Iskrice

Školski list učenika OŠ Ante Kovačića Zlatar i
područnih škola u Donjoj Batini i Martinšćini
BROJ 56, RUJAN 2014.

43 kune

Tema broja
Baština zlatarskoga kraja

ISKROKOVAČNICA ZLATARSKIH ISKRICA

BROJ 56, GODIŠTE: LVI.

ŠKOLSKA GODINA 2014./15.

ZLATAR, RUJAN 2014.

Zlatarske Iskrice

školski list učenika OŠ Ante Kovačića Zlatar
i podružnih škola u Donjoj Batini i Martinšćini

Izdavač: OŠ Ante Kovačića

Vladimira Nazora 1, 49250 Zlatar

tel.: 049/466-832

e-pošta: ured@os-akovacica-zlatar.skole.hr

mrežna stranica: www.os-akovacica-zlatar.skole.hr

Za izdavača: ravnateljica Rajna Borovčak

Urednik: Jurica Pribolšan, 7.a

Pomoćnik urednika: Hrvoje Stažnik, 7.a

Glavni i odgovorni urednik: Denis Vincek, školski knjižničar

Voditeljica novinarske skupine: Veronika Podobnik

Uredništvo: Jurica Pribolšan (7.a), Patrik Raškaj (6.b), Dario Lesičar (7.a), Petra Sokolić (7.a), Hrvoje Stažnik (7.a), Lovro Tovernić (7.a), Danijel Vučković (7.a), Nikola Lončar (8.a), Karlo Bukal (8.a), Klara Nadine Parlaj (8.b), Vesna Ceboci, Marijan Posarić i Denis Vincek

Lektura: Vesna Ceboci, Marijan Posarić, Denis Vincek

Grafičko oblikovanje i prijelom lista: Denis Vincek

Likovno rješenje naslovnice i zadnje stranice: Zvonko Šarčević

U izradi ovoga broja Iskrice sudjelovali su uz Novinarsku skupinu te autore članaka i svi učitelji i stručni suradnici: Tomislav Jajtić, Katarina Grandavec, Dragec Adanić, Krešimir Varga, Ernest Špiljak, Domagoj Hitrec, Danica Stažnik-Vučković

Autori fotografija: učenici, stručni suradnici i učitelji OŠ Ante Kovačića, Foto studio "Marta" Zlatar, Ivica Cvetko, obiteljski albumi

Tisak: Partenon, Zlatar

Naklada: 200 primjeraka

List izlazi jedanput na godinu

Zlatarski mladenci prije 80 godina

TEMA BROJA
Baština
zlatarskoga
kraja

Nije to sakomu dane videti, a borme ni čujti	23
Fašinjek i kraflini	24
Vuzem	26
Božič	28
Anketa: zlatarski osnovnoškolci dobro poznaju običaje	29
Čuvar zlatarskih starina	30
Berba grojzdja; Martinje; Vincekovo	32
Rođenje; Štrajenje	34
Kre mrtveca v lies se dele one koj je štel imeti. Znali su mu deti vina ili rakije, karte će se rad kartal!	36

Na Pajdaškom sprehajanju već više od 40 godina prikazuju se običaji zlatarskoga kraja

VREMEPLOV **4**

Prođe još jedna školska godina; Pet godina Cvrغدana; Ali ne zaboravimo ni naše branitelje; Dani kruha; Umjesto salama iz dućana, učenici zajedno blagovali domaću hranu

TO SMO MI! **16**

PŠ Martinšćina, PŠ Donja Batina

NAŠ PONOS **18**

Još jedno zlato zlatarskom brendu; Lovro Posarić treći u državi; Imamo tri prvaka županije u znanju; Sigurnost i mobilnost za sve; Naše bogatstvo; Ponosni smo

Dragi čitatelji!

Baština! Moram vam priznati da sam vrlo malo znao što znači ta riječ. Kada smo počeli izučavati našu baštinu, sve mi je postalo jasno. Bit će i vama. Sve naslijeđeno ili baštinjeno dijeli se na ono materijalno i nematerijalno. Materijalno obuhvaća dvorce i kurije, sve oko nas, običaje koji su nadživjeli vrijeme, pa možemo uživati u mnogim opipljivim djelima iz naše tradicije. Nematerijalna baština naš je prekrasni kajkavski sa svojim pjesmama, pričama, legendama. Baština je upravo to bogatstvo koje smo naslijedili od naših bližih ili daljnjih predaka. Bez toga bili bismo siromašni kao društvo, ali i kao pojedinci. Stoga, baštinu treba čuvati i uživati u njezinoj ljepoti i bogatstvu jer je to dio nas.

Vaš urednik

Junica Puhlićan

Naši najosmaši

Pišu

Hrvoje

Patrik

Stožnik, 7.a

Raškaj, 6.b

Karlo Bukal iz 8.a i Petra Pozaić iz 8.b učenici su generacije 2013./14. Na završnici osmaša održanoj u petak, 13. lipnja, naša ravnateljica gđa Rajna Borovčak čestitala je najosmašima i uručila im darove. Čestitke najosmašima!

KNJIGO(SU)SRETNICA

38

Nemam televizor tako da mi ne krade vrijeme za čitanje; Hrvatski Andersen okupio učenike osam škola iz cijele Hrvatske; Bili smo na Interliberu

KAD ZVONO NE ZVONI

43

Upoznali smo kune i lipe i bili u Zlataru u banci; Plešemo, pjevamo, sviramo, a igramo i tenis i nogomet; Odbojkašice s našom gđom ravnateljicom; Gđa stomatologinja poučila nas je kako trebamo pravilno prati naše zube; Školska prometna patrola; Radovi kutinskih četvrtiša; Hitna pomoć stigla u 2.b; Zašto ljudi bacaju puno smeća u vodu; Naši nogometaši; Lovro Posarić pohvaljen za Zimskoj školi informatike 2014. u Krapini; Naša dva filma; Sudjelovali smo na misi koju je služio papa Franjo

IDEMO NA PUT

47

Najljepša uspomena; Bili smo u Zagrebu; Do Trakošćana i Varaždina; Izlet po dragom i lijepom Zagorju; Treći razredi na terenskoj nastavi; Vidjeli smo Bašćansku ploču; Petaši bili na terenskoj nastavi u Školi animiranog filma u Čakovcu; Petaši na Plitvicama; Šestaši u Zagrebu; Najbolji izlet dosad; Od sokolarskog centra do Tesle i grada bure; Sedmaši u Zagrebu; Posjet osmaša Tehničkom muzeju zanimljiv i poučan; Posjetili smo Grad Heroj; Dar malim pacijentima

OSMAŠI

58

Kraljevi smo kakvih nema; u zbornici smo glavna tema; Pamet nas je lovila, ali mi smo bili brži...

SVIJET OKO NAS

60

Mi smo C generacija

Prođe još jedna

RUJAN

Prvi dan nastave bio je kišni, a takva je bila i cijela godina

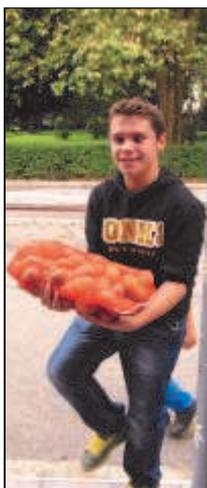

Da nam prvašići budu uočljiviji u prometu

LISTOPAD

“Solidarnost na djelu” - prikupili smo 6342 kune od bonova i 300 kg hrane

Zahvalili smo Bogu za kruh i sve plodove zemlje

STUĐENI

Vukovar je u našim srcima. Palimo svijeće ispred župne crkve...

... i prisjećamo se vukovarskih žrtava

Školska godina

S izložbe "Čovjek čovjeku"

RUJAN

Mali ekolozi donijeli su u školu stari papir

U bijelom na Hrvatski olimpijski dan

I ove smo godine bili u Cerniku

LISTOPAD

Napravili smo "pumpu žednog djeteta" za "Škole za Afriku"

Izviđači naše škole izrađuju hranilice pticama za zimu

Ravnateljica je nadarila urednika prošlih Iskrice

STUDEMENI

Prođe još jedna

Kad učitelji uče

PROSINAC

Na Dan invalida posjetio nas je gosp. Brlić s Reom

Tijekom zimskog odmora dvorana je uvijek otvorena

Podjela ocjena

Redoviti sistematski pregled osmaša

SIJEČANJ

VELJAČA

I ove smo godine jedni drugima uljepšali Valentinovo: prijateljicama, prijateljima, učiteljicama, učiteljima <3 <3

Školska godina

PROSINAC

Betlehemsko svjetlo donijeli su izviđači

Božićno ozračje u školi

Djetešce nam se rodilo, u jaslje se položilo

SIJEČANJ

Mali knjižničari s ravnateljicom obilježili Dan zagrljaja

Urednik Iskrice s gđom Irenom

Daroviti učenici u našoj školi

Jurica!

Koj je bile, profesorice^^

Schnell, schnell!

VELJAČA

Uspješno smo proveli vježbu evakuacije. Oni mlađi uz pomoć učitelja, a oni veći već sami znaju kako to ide

Prođe još jedna

Petaši, gosp. Ceboci und Ferien in Europa

Slijedimo Isusove riječi i djela

OŽUJAK

TRAVANJ

Skupljene namirnice i novac odnijeli smo uoči Uskrsa djeci u Domu Marije Terezije od Malog Isusa u Zagrebu

SVIBANJ

Izviđači naše škole presađivali su u proljetnoj akciji jagode

U petak, 6. lipnja, proslavili smo Dan OŠ Ante Kovačića

LIPANJ

Školska godina

Šteri pe prvi h vodu?

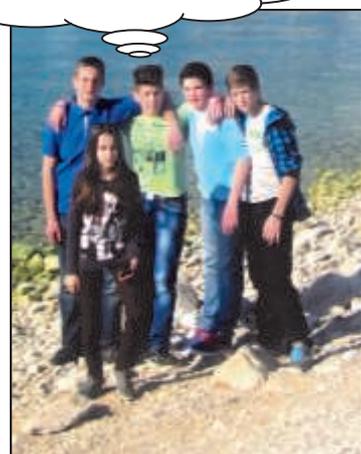

Narcisima protiv raka dojke

Razgovarali smo s ministrom obrazovanja

OŽUJAK

Primošten - "Poj riči materinske"

U našoj je školi sniman spot na pjesmu "Happy"

Pripremili

Vilim Crčić, 2.b

Anera Fijačko, 6.a

Petra Kulfa, 2.a

Arijana Kreš, 6.c

Monika Petanjek, 5.b

Ana Lara Burnać, 6.b

Karla Premor, 5.b

Leona Miškec, 6.b

Patrik Raškaj, 6.b

Lovro Tovernić, 7.a

Jurica Pribolšan, 7.a

Nikola Lončar, 8.a

Petra Sokolić, 7.a

Lovro Posarić, 8.a

Hrvoje Stažnik, 7.a

Dario Škof, 8.b

LIPANJ

Sv. misom zahvalili smo Bogu za kraj šk. godine

PET GODINA CVRGUDANA

Mlađi uzrast "Cvrgudana"

IZDVOJENO

Rad "Cvrgudana" temelji se na dječjem folklornom stvaralaštvu i načelu "dajmo djeci dječje", ističe voditeljica zlatarskih folklorša

**Ana Lara
Burnać,
6.b**

**Ana
Varga,
5.b**

Na Svjetski dan plesa, 29. travnja, svečanim koncertom u zlatarskoj Sokolani obilježeno je pet godina rada Dječjeg folklornog ansambla "Cvrgudan", koji djeluje u sklopu Osnovne škole Ante Kovačića Zlatar. Osnovan je na inicijativu ravnateljice gđe Rajne Borovčak kao izvannastavna aktivnost, čime je u Zlataru djeci omogućeno da se upoznaju s tradicionalnom kulturom.

me je u Zlataru djeci omogućeno da se upoznaju s tradicionalnom kulturom.

Igra, pjesme i ples Zagorja, ali i cijele Hrvatske

— Rad se temelji na dječjem folklornom stvaralaštvu i načelu "dajmo djeci dječje". U svojem redovitom radu skupina njeguje i izvodi narodne običaje, plesove, igre, pjesmu i glazbu rodnog Zagorja, ali i gotovo cijele Hrvatske. Nabavljamo, obnavljamo i izrađujemo izvorne narodne nošnje, dječje tradicijske igračke i glazbala. Nošnje ne bismo imali bez vrijednih ruku roditelja, sponzora i kontinuirane podrške koju nam pruža ravnateljica škole gđa Rajna Borovčak — ističe voditeljica Cvrgudana i koreografkinja gđa Anita Petanjek-Macan, dipl. učiteljica mentorica. Na svečanosti su se uz glazbenu potporu Tamburaškog orkestra OŠ Ante Kovačića Zlatar, koji vodi gosp. Robert Mihovilić, predstavile dvije folklorne grupe Cvrgudana (mlađi i stariji uzrast), ali i gosti: Pjevački zbor međunarodnog programa škole iz OŠ Matija Gubec Zagreb, učenici prvašići iz Primoštena kojima je ovo bio prvi javni nastup te KUD Salinovec. Prije nastupa svi su prošetali u mimohodu kroza središte Zlatara, a rođendan Cvrgudanima čestitali su predsjednica Županijske skupštine Krapinsko-zagorske županije gđa Vlasta Hubicki te zlatarski

Mimohod kroza središte grada, a pred Sokolanom folklorša i tamburaše dočekale su gđa dogradonačelnica i gđa ravnateljica

gradonačelnik gosp. Stanko Majdak.

— Skupina “Cvrgudan” već je otprije promicala elemente iz programa Odgoja za demokratsko građanstvo pod nazivom Eko za etno.

Za dobrobit Zlatara i županije

Osvještavana su djeca i građani kako i zašto zaštititi svoj zavičaj od zagađivanja, poučavana su održivom razvitku, a redovito je podcrtavana misao kako očuvati hrvatsku folklornu baštinu. Time su neupitno bili pokretači društvenog razvoja u najširem smislu za dobrobit grada Zlatara, ali i cijele Krapinsko-zagorske županije — istaknula je ravnateljica gđa Rajna Borovčak.

Školski tamburaški orkestar

Najviši županijski i gradski uglednici

Ovo je bio prvi javni nastup prvašića iz Priamoštena koji su Sokolanu digli na noge

Karlo i Nikola s Barunima

POSJET PRIPADNIKA UDRUGE VETERANA SPECIJALNE POLICIJE BARUNI

Ali ne zaboravimo ni naše branitelje

“Nama branitelj predstavlja hrabrost, heroja i domoljublje!”

Karlo Bukal, 8.a

Nikola Lončar, 8.a

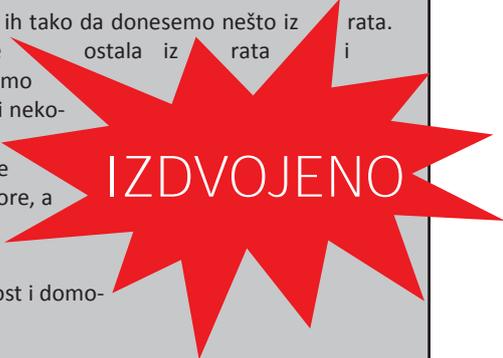
Među brojnim školama Krapinsko-zagorske županije, pripadnici Udruge veterana specijalne policije Domovinskog rata “Barun” održali su predavanje o Domovinskom ratu i učenicima osmih razreda Osnovne škole Ante Kovačića Zlatar.

Predsjednik udruge i ratni vođa specijalističke grupe Josip Mirt – Teček, tajnik udruge i ratni pripadnik specijalne policije Radmil Paravić – Paraga te ratni pomoćnik zapovjednika specijalne jedinice policije “Barun” Željko Špehar – Špeho ističu da je cilj njihovih jednosatnih predavanja promicanje istine o Domovinskom ratu.

Predavanja se, osim osmašima, održavaju i u srednjim školama, gimnazijama i obrtničkim školama, i to u onim razredima u kojima se poučava o Domovinskom ratu.

— Učenci su uvijek puni pitanja, a motiviramo ih tako da donesemo nešto iz rata. Primjerice, u Zlatar smo donijeli kacigu koja je ostala iz rata i djeca su ju mogla probati. Na kraju podijelimo evaluacijske papire i učenci trebaju u jednoj ili nekoliko riječi napisati što za njih predstavlja riječ branitelj. Želimo čuti kakav je stav tinejdžerske populacije o nama. Spremni smo na sve odgovore, a dosad smo dobivali samo pozitivne komentare — vele Baruni. A mi, Karlo i Nikola, kažemo:

“Nama riječ branitelj predstavlja heroja, hrabrost i domoljublje!!

Već tradicionalno u Loboru se polovinom listopada održava županijska smotra koja je posvećena kruhu i na kojoj zahvaljujemo plodovima zemlje. Naši učenici i ove su godine imali zapaženi nastup

DANI

A do bu nam pojel i spil se to koj sme donesli h Lobor?

Nikola Lončar, Lana Orsag, Dorotea Lesičar, Dora Martinuš, Jelena Mokos, Vilim Kobeščak

Lana Orsag,
5.a

Vilim Kobeščak,
5.a

Polovina listopada već je tradicionalno rezervirana za županijsku smotru Dani kruha

– dani zahvalnosti za plodove zemlje, koja se već godinama održava u Loboru – pitoresknom mjestu podno najviše zagorske gore, Ivanščice.

Užurbane pripreme

Višegodišnju tradiciju okupljanja na prostoru oko župne crkve sv. Ane ove je godine prekinula dosadna jesenska

kiša, zato je manifestacija održana u tamošnjemu društvenom domu. Već se zarana osjećala živost u dvorani – sudionici priredbe užurbano su pripremali svoje štandove.

Predstavili smo se “Koricom kruha”

Začas je sve vrvjelo veselim učenicima u narodnim nošnjama, u zraku su se osjećali mirisi kruha, pečenih kestena, štruklja, krampogačica i ostalih delacija spravljenih po, već pomalo zaboravljenim, receptima naših baka.

Uime domaćina, loborske osnovne škole, sve je nazočne pozdravio ravnatelj gosp. Krešimir Krivdić. Pozdravnu riječ uputio je svim sudionicima i načelnik općine gosp. Božidar Markuš. Uz poh-

vale svima za trud uložen u uređivanje štandova, priredbu je službeno otvorila gđa Jasna Petek, zamjenica župana Krapinsko-zagorske županije.

Loborski župnik vlč. Vladimir Drnetić blagoslovio je kruh i plodove zemlje, kao i sve nazočne. Naša se škola ove godine predstavila prikazom “Korica kruha”. Željeli smo pokazati što su nekada, posebice u dane kada nije bilo hrane u izobilju, blagovali naši stari.

Često je to bila samo obična korica kruha, katkad i cijela kriška premazana svinjskom mašču, domaćim pekmezom ili pak maslacem. Kako se nekoć pravio domaći maslac – *redil puter* – svim je posjetiteljima zorno prikazala naša Do-

KRUHA

Živeli, kume, a ve
zaigre jenu našu
zagorsku!

Tropinski kolač

Po receptu mame gđe Ljubice
Jurki iz Zlatara iz 1920. godine

Recept je prema sjećanju gđe Ljubice Jurki iz Zlatara, a po njemu je tropinski kolač pripremala njezina majka 1920. za svoju brojnu obitelj. Potrebno je 20 dekagrama suhog mljevenog tropa od grožđa, 20 dekagrama kukuruznog brašna, jedno jaje, dva decilitra domaćeg vrhnja, sode bikarbone na vrh noža, malo soli i mlijeka po potrebi—do tri decilitra. Izmiješaj sve sastojke i ostavi malo odstajati. Protvan namazati mašću i peći do 50 minuta na 150 stupnjeva. Poslužiti toplo. Nekada su ljudi takav kolač namakali u crno kuhano vine da bi se lakše ugrijali i zaspali jer u sobama nisu ložili, nego samo u kuhinji.

IZDVOJENO

rotea lupajući dobrih sat vremena *redalcem* po vrhnju u *tunji* kako bi se napravio *puter*. Vilim se pak latio vrbovih šiba i počeo plesti mali koš. Veselo raspoloženje oko našega štanda i u cijeloj dvorani do vrhunca je podigao Nikola svirajući na harmonici drage nam

Veselo raspoloženje u cijeloj dvorani napravio je Nikola Lončar svirajući na harmonici drage nam zagorske popevke

zagorske popevke. Svojim je sviranjem na naš štand privukao mnoge goste, pa su neki i zapjevali.

Nekima je pak pažnju privukao naš *tropinski kolač* te su zatražili i recept za nj. Ove su nas godine nagrade zaobišle, no primili smo brojne pohvale za lijepo

uređeni štand i prikaz starih običaja. Zaslužni za to bili su učenici Nikola Lončar, Vilim Kobeščak, Dora Martinuš, Jelena Mocos, Lana Orsag i Dorotea Lesičar te naši mentori i pratitelji gđa Ankica Krajnik, gđa Nevenka Šušljek i gosp. Marijan Posarić.

NAKON TJELOVJEŽBE U UČIONICAMA SE PRIPREMAO ZDRAVI DORUČAK

UMJESTO SALAMA IZ DUĆANA, UČENICI ZAJEDNO BLAGOVALI DOMAĆU HRANU

Kod kuće jedemo ujutro najčešće sendviče s kupovnim salamama i majonezom, kažu učenici

Pišu

**Nikola
Lončar,
8.a**

**Jurica
Pribolšan,
7.a**

**Petra
Sokolić,
7.a**

**Klara N.
Parlaj,
8.b**

**Petra
Pozaić,
8.b**

svježe
lučice,
voćna
salata,
bučino i
maslino-
vo ulje,
čajevi
od lipe,
majčine

Učenici i djelatnici OŠ Ante Kovačića Zlatar obilježili su Tjedan zdravlja aktivnostima u sklopu integriranog dana posvećenoga zdravoj prehrani i zdravom načinu života. Dan je počeo 15-minutnom tjelovježbom na školskom igralištu. Uslijedile su edukativne radionice o zdravoj prehrani na kraju kojih su

dušice i koprive, domaći kruh od bučinih košćica, raženi, bezglutenski, s kukuruzom... med od maslačka, različite vrste pekmeza...

Učenici 8.a razrednika gosp. Marijana Posarića pripremili su, među ostalim, domaći sir s paprikom, sir s bučnim uljem, paprikom, lukom, paštetu od

Njami, njami

slanutka, sok od bazge, a kao specijalitet su Karlo Bukal i Nikola Lončar ispekli jaja sa šparogama i s mladim lukom.

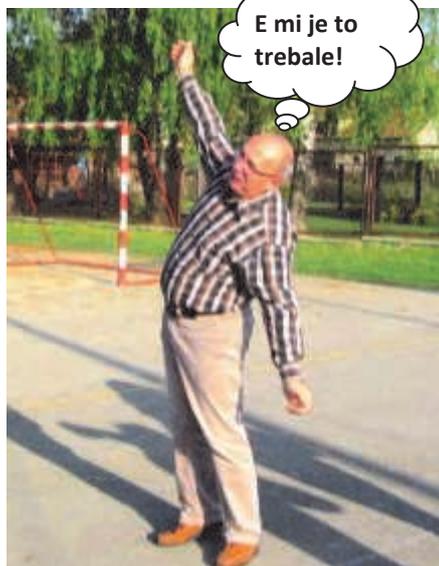
Prehrana i zdrav način života

– Kod kuće za doručak najčešće jedemo sendviče sa salamom i s majonezom iz trgovine – rekli su nam učenici, oduševljeni ovakvim zajedničkim obrokom.

... a ovako kuhaju profesori... Zapravo, samo se nešto reže i sjecka^^

Ovaj integrirani dan posjetili su brojni roditelji te zamjenica župana za društvene djelatnosti gđa Jasna Petek, dogradonačelnica gđa Jasenka Auguštan-Pentek, ravnateljica Srednje škole gđa Zdenka Rogina, ravnateljica Gradske knjižnice gđa Lovorka Puklin, ravnateljica Pučkog otvorenog učilišta gđa Gordana Valjak, dipl. socijalna radnica iz Lobarograda gđa Dijana Fijačko s nekoli-

E mi je to trebale!

Tjelovježba prije zdravog doručka

izrađeni plakati o temi zdrava prehrana. Sve to bilo je uvod u pripremu zdravog doručka koji je svaki razred pripremao u svojoj učionici.

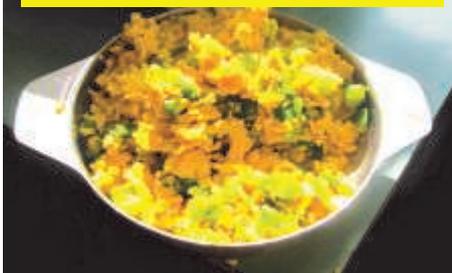
Od medvjedeg luka do zlijevke od sira

U 7.a razrednice gđe Drage Forko našlo se tako na zajedničkom stolu domaćih jaja, divlji medvjedi luk, zlijevka od sira i pekmeza, palačinke sa sirom, domaći sir s vrhnjem, domaći trapist i dimljeni sir,

Ovako kuhaju učenici, lagano na vatri priprema se nešto jako fino...

Pečena jaja sa šparogama i s mladim lukom (by Karlo i Nikola iz 8.a)

I tu se nešto sjecka i reže

Zdravi voćni doručak

ko štíćenika. Predavanje "Prehrana i zdrav način života – kakve prednosti nam mogu dati" održao je gosp. Nenad Bratković magistar nutricionizma. – Cilj ovog integriranog dana posvećenoga zdravoj prehrani bio je upoznati djecu s pojmom zdravog načina života, razumjeti važnost redovite i zdrave prehrane, stvoriti kod učenika naviku redovitog doručkovanja, pripremiti zdrav obrok, naučiti učenike ponašanju za stolom – rekla je ravnateljica OŠ Ante Kovačića Zlatar gđa Rajna Borovčak.

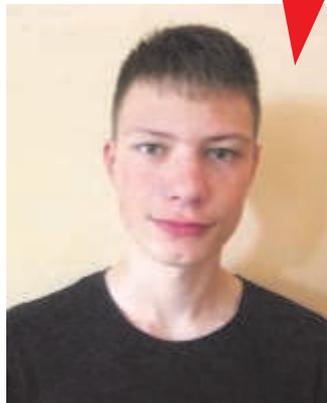
Kada cijeli razred zajedno blaguje

I gđa ravnateljica je kušala

Antonija Latin, 7.a:
Zdrava hrana jako je ukusna, a potrebna nam je da bismo dulje živjeli, bolje se osjećali i da bismo bolje izgledali.

Filip Sokolić, 8.a:
Zdravom hranom može se produljiti životni vijek jer štiti organizam od bolesti s obzirom na to da podiže imunitet.

Paula Božić, 8.a:
Zdravu hranu mi mladi moramo jesti da bismo se lijepo razvili i da živimo dulje. Isplati se jesti zdravu hranu.

Hrvoje Stažnik, 7.a:
Zdrava nam je hrana potrebna da bismo dulje živjeli, da bismo se bolje osjećali i da bismo bolje izgledali.

ŠKOLSKA GODINA POČELA JE VESELO I ZNATIŽELJNO – S 18 UČENIKA, DVIJE UČITELJICE I TETOM KATICOM

PŠ Martinščina

Napicali učenici i učiteljice iz
Područne škole Martinščine

I ove smo godine kao i prethodnih godina planirali mnogo različitih aktivnosti, terensku nastavu, izlet, integrirane dane. Tradicionalno, na Martinje, nastupamo u crkvenoj svečanosti, a poslije se i počastimo

Školska godina 2013./14. počela je veselo i znatiželjno, s 18 učenika, dvije učiteljice i tetom Katicom. Svi smo bili puni planova od kojih smo većinu i ostvarili. Jedanput na tjedan dolaze nam i učitelji vjeronauka, engleskog i njemačkog jezika. Veselimo se kada nam u goste dolazi netko iz naše matične škole.

Na izlet s prijateljima iz Batine

I ove smo godine kao i prethodnih godina planirali mnogo različitih aktivnosti, terensku nastavu, izlet, integrirane dane i slično. Prvi od ostvarenih bio je posjet kazalištu na kojem smo se družili s prijateljima naše susjedne Područne škole Donje Batine i njihovim učiteljicama. Kazalište Žar ptica prikazivalo je predstavu "Heidi".

Ubrzo nam je stiglo Martinje. Tradicionalno, nastupili smo u crkvenoj svečanosti prigodnim programom, a i izradili suvenirčiče, koje smo uz domaću gibanicu i klipiće dijelili svim posjetiteljima našega sela. Nismo ni trepnuli, a već smo se pripremali za božićnu priredbu punu pjesmica i igrokaza vezanih uz blagdanske dane. Nakon toga svi smo se družili uz kolače, sendviče, sokove... Tmurne, zimske dane razveselili smo obilježavanjem Dana zaljubljenih. Čitali

smo pjesme, tekstove, pričali, pisali ljubavne poruke, slikali, crtali i pjevali. Ubrzo se približio nama najveseliji i najluđi dan — fašnik. Kroz vrata škole ulazili su neobični i drugačiji učenici. Tu je bilo duhova, mušketira, princeza, likova iz crtića... U povorci smo obišli Martinščinu. Pjevali smo, recitirali i veselili se. Mještani su nam sami otvarali vrata i nagradili nas kojim bombonom, jajem ili kunom. Već željni malo odmora od učenja, različitim radio-

U Velikom Taboru

nicama dočekali smo Uskrs. Na izlet po Hrvatskom zagorju išli smo s učenicima Područne škole Donje Batine. Posjetili smo Veliki Tabor, Kumrovec, Zelenjak te dvorac Oršić u kojem je Muzej Seljačke bune. Svi smo bili oduševljeni programom izleta, a najviše slobodnim vremenom za igru. Uživali smo u međusobnom druženju i igri. Dečki su, naravno, zaigrali nogomet. Tko je bio bolji, Martinščina ili Batina, ne znamo — jer to i nije važno. Bitno je da je svatko uživao u igri.

Radimo tijekom cijele godine

Nakon izleta prionuli smo s pripremom završne priredbe. Tema nam je bila Kaj u srcu, kaj u duši. Sve prisutne oduševili smo recitacijama, pjesmama, a ponajviše izvedbom naših igrokaza. Pljesak koji smo dobili, a i riječi naše gđe ravnateljice da je naša priredba dokaz našeg rada — ne samo sada nego cijele godine — potaknuli su nas da se trudimo i radimo najviše što možemo. Neki od nas u petom razredu u Zlataru, a ostali kao primjer novim prvašićima. Ljepšim riječima nismo mogli završiti ovu školsku godinu, oprostiti se od prijatelja četvrtaša i veseliti se novim izazovima i zadacima sljedeće godine.

Vesele maškare na Batini

Na božičnoj priredbi u Područnoj školi Donjoj Batini uvijek je veselo i razigrano

Na našim priredbama, uz roditelje, redovito ugošćujemo gđu ravnateljicu i gosp. gradonačelnika

IMAMO 20 UČENIKA I DVIJE UČITELJICE

PŠ Donja Batina

Prvi razred polazilo je pet učenika, drugi razred šest učenika, u trećem razredu imali smo petero djece, a četvrti razred završila su dva dječaka i dvije djevojčice

Uz glavnu prometnicu u Donjoj Batini smjestila se 100-godišnja ljepotica, Područna škola Donja Batina. Zgrada ima dvije učionice, kuhinju i blagovaonicu, hodnik i sanitarni čvor.

Nekadašnji učiteljski stan prenamijenjen je u spremište. Naša škola prošle školske godine imala je 20 učenika. Prvi razred polazilo je pet učenika, drugi razred šest učenika, u trećem razredu imali smo petero djece, a četvrti razred napustila su dva dječaka i dvije djevojčice.

Učiteljice Đurđa i Ana Marija

U manjoj učionici te su godine radili učenici drugog i četvrtog razreda sa svojom učiteljicom gđom Đurđom Kostanjevečki. Prvi i treći razred poučava učiteljica gđa Ana Marija Korpar u većoj učionici. S djecom još rade vjeroučiteljica gđa Ivana Lisak te učiteljice stranih jezika iz Zlatara. Školska godina 2013./14. bila je prepuna događaja, aktivnosti i uzbuđenja. U prvom tjednu rujna jedan smo dan posvetili Međunarodnom olimpijskom danu. U listopadu smo obilježili Dječji tjedan i Dan kruha te sudjelovali u akciji Solidarnost na djelu. U studenom smo posjetili Zagreb i pogledali odličnu predstavu "Heidi" u kazalištu Žar-ptica.

Ugostili smo PŠ Petruševac

Polugodište smo završili božičnom priredbom. U veljači smo proslavili Valentinovo, a u ožujku maskama pokušali otjerati zimu. Učiteljima iz PŠ Martinšćine i matične škole pokazali smo kako se pleće, a krajem ožujka u školskom dvorištu posadili smo dud. Proljeće smo dočekali pisanicama i prvim proljetnicama.

Akcijom "Za čisti grad" uredili smo školski okoliš i batinsku glavnu ulicu. U svibnju smo obilježili Majčin dan uz prigodne darove majkama. Cjelodnevni izlet krajem svibnja odveo nas je u Veliki Tabor, u Kumrovec, Zelenjak i Gornju Stubicu. Početkom lipnja ugostili smo učiteljicu, učenike i kuharicu iz PŠ Petruševac. Obilježili smo i Dan škole u počast Anti Kovačiću. Posljednjeg tjedna nastave pripremili smo završnu priredbu, a zahvalnost Bogu pokazali u kapeli sv. Jakova.

Napisali učenici i učiteljice iz Područne škole Donje Batine

NASTAVLJAMO ZLATNU TRADICIJU NAŠEGA PJEVAČKOG ZBORA NA DRŽAVNOM NATJECANJU U VARAŽDINU

Još jedno zlato zlatarskom brendu

Osnovna škola Ante Kovačića već 29 godina zaredom sudjeluje na Glazbenim svečanostima hrvatske mladeži. Školski zbor starijeg uzrasta vodi profesorica Josipa Hopek

Pišu

Filip

Sokolić, 8.a

Marko

Balić, 8.a

Na 57. glazbenim svečanostima hrvatske mladeži, što su 7. i 8. svibnja održane u Varaždinu, u kategoriji pjevačkih zborova starijeg uzrasta u kojoj se natjecalo devet zborova, pjevački zbor Osnovne škole Ante Kovačića iz Zlatara osvojio je zlato.

— Zlatarski zbor iza sebe ima 29

vrlo uspješnih kontinuiranih nastupa na tom državnom natjecanju i s time se jako ponosimo. Ovom godinom zlatarski školski zbor ulazi u jubilarnu 30. godinu nastupanja na smotri u

Varaždinu, a takav jubilej kontinuiranih nastupa nemaju ni jedan zbor i niti jedna škola u Hrvatskoj. Prozvani smo brendom i imamo najviše zlatnih plaketa od svih zborova u državi. Uz nastupe na državnom natjecanju nastupali smo i u inozemstvu — rekla je gđa Hopek i dodala kako je zlatarski osnovnoškolski zbor postao brendom jer ima prepoznatljiv potencijal glasova koji briljiraju po završetku osnovne škole gdje god nastave sa svojim pjevanjem.

— Osim toga, naš se zbor okušao i u glazbenom stvaralaštvu za Arld child UNESCO. Skladba nam je ušla u prve tri nagrađene — ističe s ponosom profesorica glazbene kulture gđa Josipa Hopek.

Lovro Posarić sa svojom mentoricom

BLISTAV REZULTAT NAŠEG UČENIKA NA INFOKUPU 2014.

Lovro Posarić treći u državi

Piše

Petra

Sokolić, 8.a

Na 23. državnom natjecanju iz informatike – Infokupu 2014., što je od 17. do 20. ožujka održano u Primoštenu, učenik 8.a razreda naše škole Lovro Posarić osvojio je izvrsno treće mjesto u kategoriji Osnove informatike. Do brončane medalje stigao je nakon odličnih ostvarenja na školskoj i županijskoj razini Infokupa. Od najboljeg rezultata na državnom natjecanju dijelila su ga tek dva boda, no za utjehu ostaje mu pohvala članova državnog povjerenstva da je pokazao konstantu na sve tri razine natjecanja na kojima je, ukupno gledajući, skupio najviše bodova u konkurenciji više od dvije tisuće učenika. Čestitamo našem najboljem informatičaru i njegovoj mentorici gđi Nini Posarić, dipl. informatičarki savjetnici!

IMAMO TRI PRVAKA ZUPANIJE U ZNANJU

KEMIJA

Karlo Bukal (8.a) s mentoricom gđom Nadom Kovač

FIZIKA

Nikola Lončar (8.a) s mentoricom gđom Jadrankom Fuček

Pripremili
Hrvoje
Stožnik, 7.a

Patrik
Raškaj, 6.b

Lovro Posarić (8.a)

INFORMATIKA

SIGURNOST I MO

Na nacionalnoj izložbi fotografija javno su pohvaljeni radovi Nikole Lončara, čije je mentor gosp. Denis Vincek, i Lovre Posarića, čija je mentorica gđa Nina Posarić, a zahvalnice su dobili Karlo Bukal, Filip Sokolić, Mario Bezak, Marko Balić i Matija Benčić, čiji je mentor naš knjižničar Denis

Pohvaljeni učenici i učenici koji su dobili zahvalnice (sa svojim mentorima)

Pišu
Nikola Lončar, 8.a   **Karlo Bukal, 8.a**

Naša škola uključila se u natječaj "Sigurnost i mobilnost za sve". Trebalo je fotografirati različite situacije u prometu. Na zlatarske ulice izišli su učenici 8.a razreda: Nikola Lončar, Lovro Posarić, Karlo Bukal, Mario Bezak, Marko Balić, Filip Sokolić i Matija Benčić, te učenici 7.a razreda:

Jurica Pribolšan, Dario Lesičar, Hrvoje Stažnik i Petra Sokolić.

Koje motive odabrati?

Razmišljali smo o motivima koje bismo fotografirali. Kamerom smo uhvatili majku s djetetom te učenike 1.a razreda s učiteljicom gđom Ankicom Krajnik kako prelaze glavnu cestu. Snimili smo i učenike školske prometne jedinice kako zaustavljaju promet u ulici u kojoj je škola dok učenici putnici ulaze u autobus, a potom i jednu majku s djetetom u kolicima koja je morala s nogostupa sići na kolnik jer je jedan nesavjesni vozač parkirao svoj automobil na nogostupu. Na kraju je naš men-

tor, školski knjižničar gosp. Denis Vincek, fotografirao nas učenike, koji smo sudjelovali u projektu, ispred znaka koji na glavnoj cesti pokazuje brzinu kojom voze vozači i one prebrze

Jedna od pohvaljenih fotografija

BILNOST ZA SVE

upozorava na to da uspore jer je tu škola. S našim knjižničarom odabrali smo najbolje fotografije i poslali ih u I. osnovnu školu Čakovec, koja je nositelj projekta "Sigurnost i mobilnost za sve". Nekoliko svojih uradaka poslao je i naš prijatelj iz razreda Lovro Posarić kojemu je mentorica učiteljica informatike gđa Nina Posarić. Nakon mjesec i pol razveselio nas je naš knjižničar, rekavši da smo dobili poziv da idemo u Čakovec. To je značilo da su naše fotografije izložene na toj izložbi državne razine. Učenici iz 7.a nažalost nisu mogli s nama jer su toga dana išli na izlet pa su se u Čakovec uputili Karlo, Mario, Filip, Marko, Nikola, Matija, gosp. Denis Vincek i gđa Nina Posarić. Išli smo školskim kombijem.

Naši radovi pohvaljeni, a bilo je 300 sudionika

Doznali smo da je na natječaju sudjelovalo čak 300 učenika iz 48 hrvatskih škola. Javno su pohvaljeni radovi Nikole Lončara, čiji je mentor gosp. Denis, i Lovre Posarića, čija je mentorica gđa Nina, a zahvalnice su dobili i Karlo Bukal, Filip Sokolić, Mario Bezak, Marko Balić i Matija Benčić, čiji je mentor naš knjižničar. Usto, svi smo dobili medalje te darove Školske knjige i Profila. Nakon fotografiranja ispred naših izloženih fotografija i kulturno-umjetničkog programa, koji su priredili učenici OŠ Podturen, uputili smo se u jednu veliku halu gdje su nam policajci iz PU međimurske priredili vrlo zanimljiv program. Vidjeli smo psa kako pronalazi drogu, policijske motore, bicikle, čamac i policijsku opremu. Jedan majstor borilačkih vještina pokazao nam je nekoliko zahvata kako se možemo obraniti ako nas netko napadne, a najviše smo uživali u simulatoru vožnje motora. U povratku, jasno, posjetili smo u Varaždinu i McDonald's. Na našem uspjehu nama i našim mentorima čestitali su razrednik gosp. Marijan Posarić i naša ravnateljica gđa Rajna Borovčak. Ovaj natječaj nam se jako svidio i nadamo se da će i naši nasljednici, kad mi odemo iz škole, i sljedeće godine sudjelovati sa svojim uradcima.

Simulatori vožnje policijskog motora privukli su naše osmaše, no pritom su trebali pomoć mlađeg, ali "iskusnijeg vozača"

Zajednička fotografija sudionika natječaja

Međimurski policajci pokazali su nam mercedes presretač, ali i ostalo blago svojega voznog parka. U garaži imaju čak i službeni "biciklin"

Nikola Lončar iz 8.a sa svojim mentorom gosp. Denisom Vincekom

Lovro Posarić iz 8.a sa svojom mentoricom gđom Ninom Posarić

SUDJELOVALI SMO NA DRŽAVNOJ SMOTRI ODGOJA ZA DEMOKRATSKO GRAĐANSTVO U ZAGREBU

Ivona, Leona, Dorotea i Lea predstavljaju projekt

Naše bogatstvo

Piše
Ivona
Habuš,
6.a

Uz pratnju učiteljica i mentorica gđe Kristine Fruk i gđe Vesne Ceboci projekt je uspješno predstavljen

Učenice šestih razreda Ivona Habuš, Lea Malec, Leona Miškec i Dorotea Strelar sudjeleovale su 24. svibnja 2014. na Državnoj smotri odgoja za demokratsko građanstvo. Uz potporu i pratnju sudionice projekta Marte Fraculj Matole i učiteljica gđe Kristine Fruk i gđe Vesne Ceboci uspješno su u Gornjogradskoj gimnaziji predstavile projekt Nematerijalna kulturna baština zlatarskoga kraja.

Učenice su posjetile i Hrvatski sabor

Gđa ravnateljica s učenicima koji su sudjeleovali na natjecanjima... a tu su još i zbor, nogometaši, odbojkašice...

Nije to sakomu dane videti, a borme ni čujti!

Pripovjedač A:

Pripovedal mi je prijatelj B. Bil sam s susedem i išli sme v šumu. Ščap je imel sused i pital me je: "Mali, očeš vruga videti?"

- Pa hoću. Of je tak zaokružil ščapem, jene tri metra de sme stali. Prve sme čuli neke zvuke, kak da konji ideju se bliže. I zbilja, došli su konji, z zubi im je šikljal plamen. I kočija ... dojde tu i stane.

Pita me on z kočije: "A koj ti očeš, mali usranec?" Kak je on znal da sam se ja usral? I kočije i konji su krenuli, i prešli. Mir, tišina ... I pital sam suseda zake je zaokružil ščapem. "E, da nisam, onda bi bili gotovi."

Te isti B. delal je stolček za coprnice od Lucije do Božiča. Trebale je napraviti stolec od 12 vrsti drijeva. Saki dan jenu vrstu drijeva i jen diel stolca. Onda gda dojdeš v cirkvu na Badnjak na polnočku i na stolček staneš, vidiš coprnice. Se coprnice su z ritju obrnute k oltaru. V žepu moraš imeti zrnja. I da je meša gotova, moraš hitati zrnje i bežži! Ak te coprnice vloviju pre nek prejdeš negde prek potoka, gotov si. Coprnice su morale pobirati zrnje, a ti si za te vrieme pobegel. A bil je znatiželjen i nije prešel prek potoka. Ščapile su ga. Došel je dime drugi dan, bil je sav zgreben i nigdar ni znal kud je hodil i de je bil. A rekel je da je videl i poznate ženske.

Baština

zlatarskoga
kraja

Pripovjedač C:

Jenput sam išel na čeku na lesice. Zima je bila. Pune je lovčuf bile. Pokle lova sme išli k jenemu prijatelju kljeti da bi se stopili. Odzgor sam išel dime čez Puljek. Kak sam došel z šume na njivu, dalje nisam znal. Same sam f krug hodil. I kad se je mesec pokazal, onda sam nekak progledal. Ja sam to doma povedal, si su mi se smejali. Vjutre sam se stal i idem glet. To je okole se bile zgažene kak beton. Stal sam na krivi trag.

Pripovjedač B:

Tu na našem vrtu bila je drvena hiža i dvorišče. Vu nje je babičin brat Lojz imel gostionu. Na dvorišču su imeli stupe i njihaljku, jenu-dve, kak lađu. A bila je i velika mlaka. Coprnice su tu hodile na čistu sriedu pred Vuzem. Velika srieda je najvejši coprnički dan. Došle su po noći i do zna koj su delale... prale su veš, delale coper. I veliju, joj si ga tebe da si med nje došel. Zdrapale su te, sčohljale su te. Negdar su ljudi čak bili ranjeni. Ljudi su ih vidli.

Naša mati je bila v Sokolaškem društvu. Deda je išel pred nju. Kak su krenuli dime, za njimi su krenuli i konji s kučiju, dva njih v fraku. Zvali su oca i mater: "Ote se vozit, ote se vozit!" Su silu su šтели mati i oca da se ž njimi ideju peljat. I tak su došli do mesta de cesta ide prek mosta i ravne. Otec i mati su krenuli prema mostu. Dok su prešli most i potek, nema konjof, kočije, ničega ni.

Kak puce slatke jiejū!
Bum im spakirala 40
komadi za doma da
imaju za večeru!

Paula

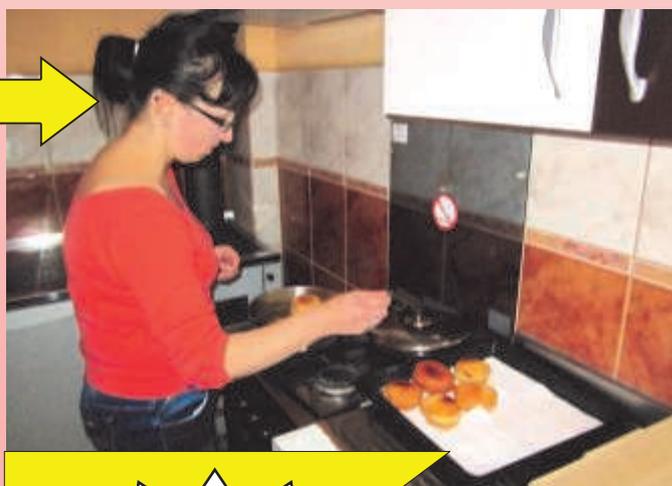
Ljiljana

Ljiljana Varga i Paula Božić iz 8.a posjetile su za fašnik gđu Blaženku Škrlec i zamolile ju da za Iskrice pokaže kako se pripremaju domaće krafne

U današnje vrijeme ni običaji više nisu kako su bili. Naime kod maškara svi samo žele novac, a krafne su prešle u zaborav. Nekad su po kućama hodali brat i sestra: brat prerušen u mladenca, a sestra u mladenku s bebom u ruci. Hodali bi po kućama srijedom nadajući se kojoj dobroj krafni, a ne novcu. Utorkom bi išle maškare. Skupila bi se cijela grupa djece i hodali bi po kućama. Nekad, kaže gđa Blaženka Škrlec, nije bilo vremena za učenje pa bi s knjigama u ruci hodali na pašu purana i krava. Gđa Blaženka sada živi u Zlataru, a rodnom je iz Šipki i ima dvojicu braće i jednu sestru te kaže da je osnovnu školu pohađala u Maču. Svake godine za maškare ispeče do dvije kile krafni, odnosno otprilike sedamdesetak krafna. Kad se udavala, nije znala kako se pripremaju krafne, jer su kod nje doma većinom krafne pekle mama i baka. Prve krafne nisu joj ispale baš pretjerano dobro, ali ni pretjerano loše — bile su taman. A da gđa Blaženka danas peče odlične krafne, uvjerali smo se i mi jer nas je svojim mirisom i okusom iznenadila. Recept je uzela iz knjige Gospodarskog lista još prije mnogo godina, no svaki recept ima neki tajni sastojak, koji nažalost nismo uspjele saznati. No, uspjele smo saznati recept:

Tijesto: 50 dag oštrog brašna, 2 velike žlice šećera, 4 velike žlice ulja i 4 dag kvasca, 2 velike žlice ruma, 2 žumanjka, 1 jaje, 1 vanilin šećer, malo soli, limunova korica, mlijeko po

FAŠINJEK KRAFLINI

potrebi

Priprema: u jednu posudu stavite 1 jaje, 2 žumanjka, šećer, rum, ulje, vanilin šećer i mikserom pjenasto umutite. Kvasac stavite u malo mlijeka da zapjeni. U zdjeli s brašnom, kvascem i ostalim sastojcima umijesite glatko dizano tijesto. Mlijeko dodajte po potrebi. Tijesto pokrijte i pustite da se digne. Dignuto tijesto stavite na pobrašnjenu dasku i narežite na komadiće teške otprilike 6 dekagrama. Još ih malo premijesite i oblikujte u krafne. Stavite na krpu da se dižu. Onim redom kako ste ih stavljali, preokrenite ih da se još malo dignu i s druge strane. Kad su ne suviše dignuti, pecite ih istim redom na ulju — ali ne prevrućem — jer oko njih ne smije biti pjena. Prije prvog okretanja posuda mora biti pokrivena, a poslije otkrivena. U ulje krafne stavljajte uvijek s gornjom dignutom stranom prema dolje. Pečene slažite na krpu da se osuše od ulja. Ohlađene posipajte šećerom u prahu, a po želji napunite marmeladom.

Za fašinjek je bila kokoš i buncek za jesti. Ake nisi kokoš za fašinjek pojel, nešči ti je fkradne. A buncek se v zelju kupal. Vu te vode su se hmivali i noge su prali. I tu vodu treba oko hiže zlejati da kače ne bi v hižu išle. A noge su se vu te vode prale i zate da te kača nej vgrizla. Fašinjek se vužigal. Povorka su se slagale, kola su išla od Lobora, tut se kre Cetinovca, na Petrovu Goru i nazaj v Lobor. To su bili svati i se okole su imeli stavišča. To još Lobarci delaju. Gumile su se nosile. Prave drvene konjske glave. Klopotali su ž njimi kak da grizeju. Strašili su. S tim su i v gosti mačkari znali dojtj. Ak nisu bili troji mačkari, to nisu gosti bile.

Baština
zlatarskoga
kraja

Koj bume mi sad
cieli mesec jeli jajca
v škole za gablec?

Denes mačkare hodiju po selu i gradu i od ljudi uglavnom dobiju peneze. Negdar to nije bile tak. V Martinščine se i denes zadržal običaj da se mačkarami daju jajca.

Gđa Đurđa Drašić

VUZEM

KAK SU NAŠE BABICE NEGDAR FARBALE JAJCA

Prečitete kak je gđa Đurđa Drašić to se navčila delati Juru, Petru, Ivu, Hrvoja i Patrika

Pri nam v Zagorju si rade imame Vuzem. Negdar, dok su naše babice bile mlade, takvih farbi za jajca ni bile kak denes. Farbala su se z lupinu od luka, listjem od cikle, zelenim peršunem. Od četrtka se ni smiele nič na zemlje delati. Babice i dekllice su hižu redile. Se je morale biti zrihtane i čiste. V subotu se šunka kuhala, pekla se gibanica i zmiesni kruh. Farbala su se i jajca. Hvečer je dedek z dečki kuril krijes. H nedelju hjutre se za Vuzem išle na mešu i blagoslov hrane. Pokle je bil obed. Deca su za Vuzem dobila pisanice, de koju naranču i male čokolade. Igrale se "potrtoga jajca". Saki je zel jenu pisanicu i hvudril po pisanice od drugoga. Čiva pisanica je ostala ciela, te je bil pobednik. Još i denes se te tradicije spominjaju.

Petra Sokolić iz 7.a, Iva Zaplatić iz 3.a, Patrik Raškaj iz 6.b i Hrvoje Stažnik iz 7.a. Urednik Iskrice Jurica Pribolšan iz 7.a nije farbala jajca, nek je se to snimal

Iva je svoje prijatelje ponudila finim uskrsnim kolačima tere je spravila njezina teta gđa Đurđa Drašić

Baština
zlatarskoga
kraja

1

2

Baština zlatarskoga kraja

5

3

6

4

1.— 4. Gđa Đurđa Juranić z Varaždinske ulice v Zlataru već 53 ljeta uređuje za Vuzem jedne respele blizu svoje hiže. Posjetil ju je Patrik Raškaj z 6.b razreda naše škole. Pokazala mu je kak po zime izrađuje ruže od krep-papiera od šteroga diela velike srce. Od zelene jelo-vine splete 14 metri dougi vienic i na Veliku subotu s svoju obitelji ukrasi raspele koje dolaziju glet ljudi z Zlatara i okolice.

5. Na Veliku subotu, kad se smračile, ljudi su kurili krijes. Dece se to dopada

6. V uskrne košarice na blagoslov se nosi jele. Tu se najdeju ofarbana jajca, šunka, kobasice i domači kruh. Poslje blagoslova h cir-kve domačice se žuriju doma da bi poslužile posvećenim jelem svoje ukućane. Ove je košarica koju je priredila obitelj gđe Mirjane Raškaj

Baština
zlatarskoga
kraja

Za Tri kralje (dan pred tijem), blage je postile.
Te dan se blage nije hranile. Iste kak i ljudi.

Negdar se je za Božič i hrast kitil. Jela se pura. Pekel se kuruzni kruh i kuglof. V sredinu se sviečica vužgala na Badnjak ili kad je župnik došel. A znala se sviečica i v repu zateknuti.

A i guba se znala deti na kinč. To je bil znak blagoslova. Meste kinča se za Božič diela mala grančica od jelice i na nju obesila jabuka. Za sreću pri hiži. Roduševe je 28. prosinca. Onda su se na blagoslov šibe nosile. Deca su ž njimi bila bijena.

V BOŽIČ V

Već od ranega jutra na Badnjak se spravljale za vrieme kad se bu Isus rodil. V hiži je otec del granu i obesil ju je na zid. Ni bile ciele jele nek same jena grana. Na tu su se granu hvečer obesile jabuke i orehi. Pod zidem, na terem je visela grana, bil je stol. Za stolem se je jela gouska, ili puran, teri se jel same na Božič. K tomu se jela prežgana juha i kruh, teri je po sredini bil preriezan kak križ. Pokle obeda se dela slama pod stol. Na slame su spala deca, zate koj se mislile da buju deca najboljše dočakala Isusa. Do Božiča, dok su deca spala, starejši v familije su se molili. Oni nisu išli spat, mislili su da je Isusa najboljše čakati buden. Kad je došle puol noči, Božič, deca su se zbudila i onda su se skupa molili Isusu.

Na Božič hjutre dolazili su čestitari. Čestitari su furt bili dečeci, a govorili su: "Dej vam Bog plodne zemlje, dej vam Bog zdravlja i najvešega veselja i još pune želji." A onda ste im morali dati peneze. V kuhnje se pekeli domači kruh i žganci z mliekem su dišali. Popoldan, već negde kre šeste vure, posušene jabuke i orehe su vesili, slamu nosili pod stol.

Na stol se je deval kruh, a na sredini kruha križ. Tam male dalje stola išla je: šenica, kuruza, bučine koščice i svieča, tera se bu h puol noč vužgala.

Veliki su se spominali, a deca spala na slame pod stolem. Dok je bila puol noč, si su se skupili i molili Očenaš. Matere su, dok su deca spala, pod stol dievale bombone i hjutre, kad bi se zbudila, rekla im: "Vište kaj vam je Isusek donesel."

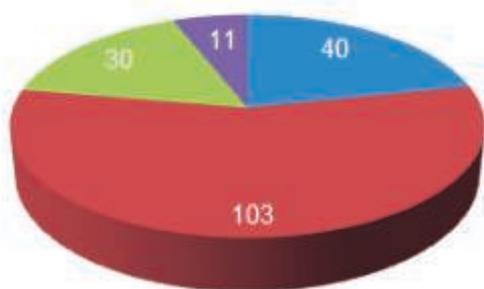
Kad bi bil obed, seli bi i molili Očenaš. Na stol se je dieval pečeni kruh, mlinci i purica jer su ljudi ciele lete čuvali puricu za božični obed.

NOVINARSKA SKUPINA PROVELA JE ANKETU KOJU JE ISPUNILO 184 UČENIKA OD PETOG DO OSMOG RAZREDA

Zlatarski osnovnoškolci dobro poznaju običaje

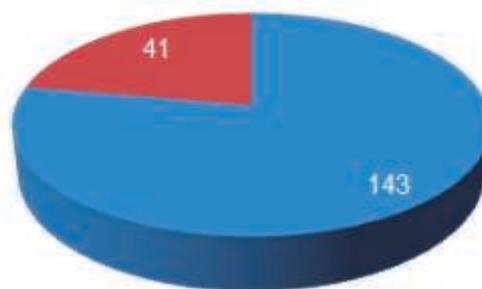
Anketa provedena u Osnovnoj školi Ante Kovačića u Zlataru pokazala je da su bake te koje na unučad prenose svijest o očuvanju običaja zlatarskoga kraja. Zatim slijede djedovi, otac, majka i kumovi. Učenicima se najviše sviđaju običaji uz Božić, a manje običaji vezani uz Uskrs, vjenčanja i rođenje djeteta

Ocijeni svoje poznavanje običaja zlatarskoga kraja!

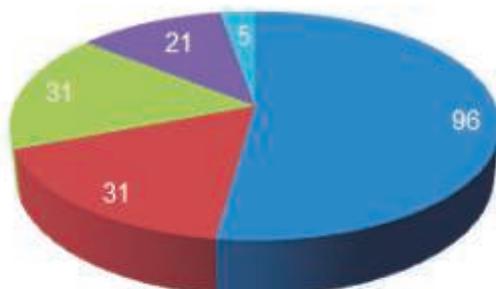
■ odlično ■ dobro ■ slabo ■ nikakvo

Poštuješ li običaje predaka?

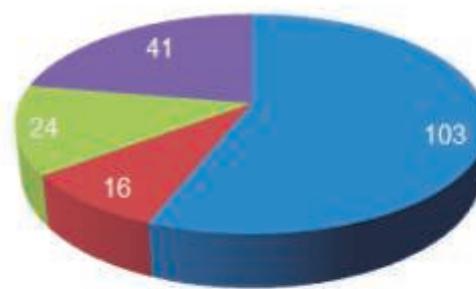
■ DA ■ NE

Tko je na tebe prenio svijest o održavanju običaja?

■ baka ■ djed ■ majka ■ otac ■ kumovi

Koji su tvoji najdraži običaji?

■ običaji vezani uz Božić
 ■ običaji vezani uz Uskrs
 ■ običaji vezani uz rođenje djeteta
 ■ običaji vezani uz vjenčanje

VLADIMIR MINĐAK IZ BAJZEKOVA SELA PRVI PUT JAVNOSTI OTVORIO SVOJ DOM I POKAZAO VRIJEDNU ZBIRKU

Čuvar zlatarskih starina

Najčešće o Facebooku govore negativno oni koji o toj društvenoj mreži nemaju pojma, nemaju svoj profil i potpuno su informatički nepismeni. No, bitno je da su glasni iako na kraju uvijek ispadnu smiješni. Mi smo upravo zahvaljujući Facebooku otkrili našega samozatajnog sugrađanina

Piše
Jurica
Pribolšan,
7.a

Iako mnogi govore ružno o Facebooku, a najčešće je riječ ne samo o ljudima koji nemaju svoj profil na toj najpopularnijoj društvenoj mreži u Hrvatskoj nego čak o potpuno informatički nepismenim ljudima – ali koji uvijek imaju nešto za komentirati i reći o fejsu – koliko god na kraju oni ispali smiješni i neupućeni, da ostanemo pristojni i ne upotrijebimo neku neprimjereniju riječ koja bi ih bolje upisala, Facebook je danas nešto što bi se na engleskom nazvalo "is a must have". Tako smo na Facebooku otkrili sasvim slučajno neke fotografije iz doma jednog Zlataršćanina. Tko je on i kako doći do njega? Pomogli su nam ravnateljica zlatarske Osnovne škole Ante Kovačića gđa Rajna Borovčak i zlatarski gradonačelnik gosp. Stanko Majdak. I već sutradan bili smo u domu gosp. Vladimira Minđaka, direktora Turističke zajednice Zlatara. Svoju kuću, zapravo svoju malu sobu, prvi je put nakon više od 40 godina odlučio – i to spremno – podijeliti s javnosti.

Na mladima svijet ostaje

Kako se kaže da na mladima svijet ostaje, gosp. Minđak je želio pokazati svoje blago mladima. I zaputila se nekolicina nas iz škole, koji smo pokazali zanimanje za našu baštinu, Jurica Pribolšan i Hrvoje Stažnik iz 7.a, Ivona Habuš i Dorotea Strelar iz 6.a, naš knjižničar gosp. Denis Vincek i učiteljica geografije gđa Kristina Fruk u Bajzekovo Selo. U maloj sobi od svega nekoliko kvadrata više od 500 različitih predmeta. Gosp. Vlado krenuo je s pričom.

– Sve je počelo slučajno. Naginjao sam starim stvarima, razmišljao sam na način da stare stvari imaju svoju povijest, da je staru stvar dodirnulo tisuću ruku prije nego što je došla k meni i na neki način sentimentaln sam prema svakom od predmeta u mojoj zbirci – priča. Na Juričino pitanje kako je sve počelo, odgovara da je 1971. bio učenik trećeg razreda Ugostiteljske škole u Zagrebu.

Tito otišao, tabakera ostala i tako je sve počelo

Kombijem su ih dovezli na Festival kajkavske popevke gdje su u starom hotelu posluživali osoblje uz Tita. I, objašnjava gosp. Vlado, odjedanput se drug Tito ustao, sva prtljaga za njim, i napustili su Krapinu. A na stolu je ostala Titova tabakera s jednom cigarom, kakve je predsjednik bivše države pušio, i gosp. Vlado je odlučio tu tabakeru spremiti, sačuvati ju i vratiti Titu kod nekog budućeg posjeta. No, drug Tito je deset godina poslije toga umro, a gosp. Vlado je seleći se po podstanarskim sobama u Zagrebu tabakeru negdje izgubio. Zbirku je upotpunjavao kupnjom na Hreljiću, sajmu starih stvari u Zagrebu, ali i darovima prijatelja i rodbine.

Jurica Pribolšan i Hrvoje Stažnik s barilčekom i peglom na žar

Ivona Habuš, Dorotea Strelar i gđa Kristina Fruk s vojničkom škrinjom iz Drugoga svjetskog rata

Ima tu i pravog bogatstva iz zlatarskoga kraja. Ivoni i Doroteji odmah je pozornost privukla mjerica za brašno, a riječ je o petlitarnoj posudi iz 1895. koja je stajala u kuhinji i iz koje se

Baština zlatarskoga kraja

Ivona Habuš, Dorotea Strelar, Hrvoje Stažnik, Jurica Pribolšan te gosp. Denis Vincek i gđa Kristina Fruk prvi u muzeju gosp. Mindaka

uzimalo brašno. Gosp. Vlado naslijedio ju je od bake i djeda. Tu je i vojnička škrinja iz Drugoga svjetskog rata u kojoj je zlatarski vojnik na bojišnicu nosio garderobu i najdraže uspomene na domaći kraj. Dečki su dohvatili barilček, u kojemu je prije više od pola stoljeća zlatarski seljak, idući na nadnicu, nosio

vino da utaži žeđ. Tu su i kovačka kliješta, a gosp. Vlado objašnjava kako je posljednji kovač u zlatarskoj okolici bio Havočić iz Belca. Ali u zbirci nalazimo i karabitericu iz Istarskih ugljenokopa, obilje školjki – jer gosp. Vlado je pasionirani ronilac – teniske reketke iz ograničene Dunlopove serije pa sve do, vraća-

... kao ptica koja leti, koja nikad doći neće, to je želja srca mog... Dok tiho prolaze dani...

Jurica s harmonikom starom više od 50 godina

Gosp. Vladimir Mindak čuva šumarski čekić, peglu na žeravku, ali i prvu peglu na struju koja je došla u Zlatar

mo se opet na druga Tita, knjige žalosti u koju su se 1980. potpisivali svi stanovnici bivše Općine Zlatar Bistrica. Našao ju je njegov nećak iza kontejnera za smeće kraj općinske zgrade. Zapravo, riječ je o tri knjige, u kojima nalazimo i potpise današnjih lokalnih uglednika. Tko zna kako bi reagirali na to danas?!

Gosp. Vlado objasnio nam je — jer mi smo rođeni prije 12, 13 godina — o čemu je riječ, no nije želio nametati nikakve prosudbe. Povijest će o Titu

Dorotea i Ivona sa zlatovezom

reći svoje, veli. Vratimo se opet na Facebook. Da preko njega nismo saznali ovo o čemu je bilo govora, Vladina zbirka ostala bi i dalje nepoznata.

– Činjenica je da danas ljudi imaju sve manje vremena i sve manje ljubavi prema starinama. Više su orijentirani prema modernim dostignućima i stvarima koje nudi moderno doba, ali mislim da se u svakome od nas krije ljubav prema baštini. Uostalom, razmislimo, da nije bilo tih starina, ne bi bilo ni tih modernih dostignuća – zaključuje gosp. Vladimir Mindak.

BERBA GROJZDJA

Sakomu Zagorcu je saki falačec zemlje bogatstvo. Na te škrte zemlje naviek su se mučili. Zate su pošivali se koj je rodile. Saki trsek su rezali, vezali, okapali. Ciele lete su strahuvali da ne tuče ili suše pa ne trsek rodil kak treba. A kad je došle vrieme branja, saki je znal svoj diel posla. Babica je morala speči kruha, zaklala se največša kokoš za juhu, pekla se gouska ili puran, a sakak je bile i gibanice. Dok su berači v trsju brali, putari su v teškim putami nesli grojzdje. Dok još ni bile mlina za mleti grojzdje, puce su gazile z bosim nogami bobice grojzdja. Onda se to prešale, pa ciedile i na kraju v lagve natakale. Si su bili srečni ak su lagvi bili puni. Pokle branja veselile se do duge vu noč. A mošt je kipel, kipel. A kad je došel sv. Martin, mošt se pretvoril h vine.

Grojzdja bum imel kuljike
bu Bog dal, a vina bum imel
kuljike bum ja štel!

Do ima velike trsje, h berbu dolazi pomoći rodbina, prijatelji i kumi, a najveć ima dece

Moj muž je imel dva prijatelja z kojimi sme išli Martina gore f kljet čakot. Idem i ja. Za jele je bila raca, čuček, grah na šalatu. Ja čakam. Bile je zima, nič se nije kurile. Štiela sem se zmrznuti. Oni su velike prosce (velike batine, toljage od 2 metra) vun deli. Došle puol noči, i oni su prešli vun. I tukli su i kričali, nabijali s temi prosoci. Ja dojdem vun, nigde nikoga. Kak pre, tak i pokle. Ni bile Martina. Oni su pili i kartali se. Tirali su Martina da im nej došel zeti mošta.

MARTINJE

Udruga vinara i vinogradara iz Lobora tradicionalno organizira Vincekovo, kojim se obilježava početak radova u trsju. Vincekovo počinje okupljanjem članova udruge i njihovih gostiju u loborskom društvenom domu, odakle se kreće do domaćina druženja, a svake godine to je jedan od devet mjesnih odbora. Zarezivanje trsa i blagoslov trsja vodi loborski župnik, a u programu sudjeluju i kuburaši koji gromoglasnim pucanjem počinju ceremoniju Vincekova. Nakon što završi službena ceremonija, u društvenom domu ili pri domaćinu Vincekova počinje druženje uz domaće specijalitete i domaće glazbene sastave do duboko u noć.

VINCEKOVO

Pripovjedač A:

Štrajile se. Kuruznice i šibja su deli. Ne tak jake kak danas. To se se po muččki delale.

Tata je našel na kvake kak je velika torba visela. Nutre je koječega bile.

Kad je mama v hiži rodila, osem dani je morala na postelje biti. Kak da je betežna bila. Da je se nej neke pošemurile. Kokošja juha se kuhala pa je juhu jela i pila.

Rodiljina sestra je nosila juhu z riezanci. Ak ni imela sestru, onda su to bile mama, svekrva, tatina sestra. Prve su kokoš zaklali i donesli i to je morala jesti da nej bila betežna. Pokle su pogaču donesli.

Diete je dobile debelu krpicu, teru su pod njega metali, i nogice su mu vezali koj mintrav nej ostal.

V kupelj je trebale deti blagoslovljene vode.

Plafte domače su se dievale med noge.

K detetu se mam z vana v hižu ni smiele iti. Saki je moral male vane, ili v druge hiži, počakati koj ga ne bi vrekel.

Pogače, kuglofi i gibanice su se negdar pekle i nesle k detetu. Kruh domači se pekel v peči. I kokoš se nesla. Pod glavu se neke dele. Triput je kumica došla glet, pre nek se na krst išle. Prvi put je donesla kokoš, flašu vina i kakovuga kulača. Pak drugi put, i trejti put je bila pugača.

Predi nek se diete rodile, došle se prosit za kumicu.

ROĐENJE

Pripovjedač B:

Štrajili su do te hiže de se diete rodile. S kuruzu, listjem i s slamu su štrajili. Mam hvečer se štrajile. Ciele sele je došle. Mlajši su znali pobeći, a starejši su se javili, pak su ih počastili. Denes se i fačuki vesiju (dedači).

Kad su išli h prigled, pod glavicu su se penezi deli za sreću. Čim se narodile, dele mu se knjigu v ruke da mu Bog pameti da. Kumovine i rodbine za prvi prigled ponujeni su bili slatki štruklji i zdignjeni kulač. A za drugi prigled su bile pugače. Drugu i trejtu nedelju. Diete se krstile mam pokle za dan-dva.

Kumovina se birala po poštivanju i familije.

Vekša sreća je bila kad se muško rodilo neg žensko.

V ŠTRAJENJU

Koj bi te još pital?

Nikola
Lončar,
8.a

Marko
Stažnik,
6.b

Doznali smo da je jedan naš prijatelj vrlo često na štrajenje, a sa sobom uvijek ima harmoniku. Iako je to štrajenje često zavijeno velom tajne, Nikola Lončar iz 8.a odlučio nam je malo ispričati o tom starom običaju našega kraja.

Kako se dozna kad dijete dolazi kući?

Da dijete dolazi kući, dozna se od njegova oca, koji najčešće sa svojom familijom i organizira štrajenje.

Što se sve nosi na štrajenje i gdje se uzme? Kada zapravo počnu pripreme?

Nosi se sve što se može nabaviti. Otpatci od svačega, a na svakom štrajenju kao materijal koriste se perje, slama

Naši novinari izišli su na zlatarske ulice i upitali nekoliko slučajnih prolaznika tri pitanja.

1. Podržavate li štrajenje?; 2. Što mislite o tom običaju?; 3. Jeste li ikada štrajili?

Damir Levanić:

1. DA
2. To je zanimljiv običaj, ali sve treba biti ipak u nekim granicama
3. DA

JENJE

i većinom stiropor. Nabavi se kad se nešto radi pa sve smeće ide na kamion i prikuplja se za štrajenje. Neki se pripremaju tjedan dana prije termina za rođenje djeteta, neki kad se dozna da se dijete rodilo, a neki se pripremaju mnogo duže.

Postoji li neki simbol štrajenja?

Naravno da postoji simbol štrajenja. To je lutka djevojčice ili dječaka – zavisi je li se rodilo žensko ili muško. Lutka je napravljena od slame.

Što se jede/pije? Nosí se sa sobom ili domaćin časti?

Jede se odojak koji se zalije u najboljem slučaju s vinom kojim počasti otac djeteta.

Kada počinje i kada završava štrajenje?

Znači, štraji se kad dijete i majka dođu doma iz rodilišta. Štrajenje počinje kada padne mrak, a završava u ranim jutarnjim satima.

Daju li se neki darovi djetetu?

Ne, najčešće se dijete niti ne vidi na štrajenju, nego se ide neki drugi dan u prigled.

Što se uopće radi na štrajenju?

Na štrajenju je glavni cilj što bolje unerediti dvorište i proslaviti djetetov dolazak kući.

Kada si prvi put bio na štrajenju? Koliko si puta dodad bio?

Prvi puta sam bio na štrajenju u četvrtom razredu. Do sada sam bio desetak puta na štrajenju.

Što misliš o štrajenju? To je jedan stari običaj i tradicija koja bi se trebala održavati usprkos tomu što se napravi nered.

Braća Nikola i Ivan Lončar

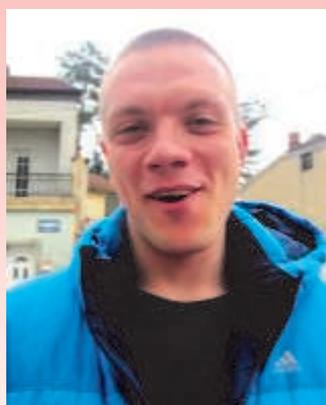

Lijep običaj ili samo pravljenje nereda?

Anita Pavlek:

1. NE
2. Grozan i dosadan običaj.
3. NE

Jurica Mlinar:

1. NE
2. Ne vidim ničeg zanimljivog na štrajenju.
3. NE

Ankica Futivić:

1. DA
2. Dobro je štrajiti.
3. DA

Branka Bezak:

1. DA
2. Dobro je štrajiti, ali ne previše.
3. DA

Baština
zlatarskoga
kraja

Kre mrtveca v lies se dele one koj je štel imeti. Znali su mu deti vina ili rakije, karte će se rad kartal!

Kad je nešči hmrl v selu, i ljudi su za te čuli, si su se mam skupili i ponudili pomoć. Odredile se do bu koj (kopanje groba, nošenje križa, nošenje liesa...) i to su na karminam bili najcienejši gosti. Doma su se od jelovine vienci pleli. Za kola su se četiri venčeka napravila. Crkveni zvon je zvonil na stran triput na dan. Da je čovek hmrl, obliekel se i del v spavaču sobu na skolke v postelje de je vmrli spal. Mrtvec je bil na skolka dok se lies delal. Kad je bile vruče, pod skolke se del šplehnati hamper i nutre voda i

lanc. Naviek je kre mrtveca bil stolec. Na njemu je bile raspele, blagoslovljena voda i svieča, tera je goriela v kupice... Čule se je kre mrtveca noć ili dve, se dok je mrtvec doma bil. Žene su molile krunicu, a muški su znali kartati šnaps i belu. Susedi i prijatelji su ciele noći bili vu te hiže. Kre mrtveca v lies se dele one koj je štel imeti. Znali su mu deti vina ili rakije, karte će se rad kartal. Na sklopljeni rukami je bila krunica. Susedi su donosili hranu. Stol se napravil, posložili su se taniere. Jen se tanier obrnul naopak i polak se

diela svieča. I kre toga je moral biti prazen stolec. Kad je sprovud krenul, prve su išli križi. Če je muški hmrl, išle je šest križi, a kad je ženska hmrla, bila su četiri križi. Onda su išli muži, pa mlade ženske kaj su nosile vience, za tijem raspele jene i druge, pa mužika, če je familija bila bogatejša. Pop je išel pred koli. Če je bil dukši put, pop se vozil na koli ili je čakal pri cirkve. Kre mrtvečkih koli išli su četiri muži, teri su ga nosili na grob. Iza liesa je išla familija i na kraju stare babe.

Temu broja pripremili

Dorotea Bajzek,
5.b

Monika Petanjek,
5.b

Karla Premor,
5.b

Marta Franculj Matole,
6.a

Ivona Habuš,
6.a

Dorotea Strelar,
6.a

Leona Mišekec,
6.b

Patrik Raškaj,
6.b

Marko Stažnik
6.b

Gordan Vuk,
6.b

Lea Malec,
6.c

Antonija Latin,
7.a

Jurica Pribolšan,
7.a

Petra Sokolić,
7.a

Hrvoje Stažnik,
7.a

Danijel Vučković,
7.a

Paula Božić,
8.a

Ljiljana Varga,
8.a

DRŽAVNA NATJECANJA

INFORMATIKA (Primošten)

Kategorija: Osnove informatike
Lovro Posarić - **3. mjesto**
Mentorica: Nina Posarić

57. GLAZBENE SVEČANOSTI

HRVATSKE MLADEŽI

(Varaždin) - zlatna plaketa

Sara Božić, Martin Žučko, Lana Orsag, Dora Martinuš, Maja Hubak, Ana Varga, Lea Stažnik, Monika Petanjek, Karla Premor, Valentina Huljak, Ivona Huljak, Viktorija Adanić, Arijana Kreš, Petra Sokolić, Mihaela Sambolek, Lana Hubak, Antonija Latin, Laura Latin, Marija Turek, Dora Hustić, Petra Teški, Jelena Kadoić, Darija Bučkal, Valentina Počekal, Ljiljana Varga, Patricija Haban, Maja Popijač, Paula Božić, Sara Pentek, Klara Nadine Parljaj

Mentorica: Josipa Hopek

DRŽAVNA SMOTRA—
ODGOJ I OBRAZOVANJE ZA
LJUDSKA PRAVA I DEMOK-
RATSKO GRAĐANSTVO
(Zagreb) -

Projekt "Nematerijalna baština zlatarskoga kraja" - pohvaljen od strane stručnog povjerenstva

Ivona Habuš, Marta Fraculj Matole, Dorotea Strelar, Lea Malec, Leona Miškec

Mentorice: Vesna Ceboci i Kristina Fruk

Županijski LiDraNo (Krapina)

Kategorija: Samostalni novinarski rad - Nevenka Markuš: Reportaža - Poplava (mentorica: Nevenka Šušljek)

Rad je predložen za Državnu smotru

Kategorija: Pojedinačni nastup - Jelena Mocos - čitanje monologa (mentorica: Nevenka Šušljek)

Kategorija: Školski listovi - školski list *Iskrice* / urednik Hrvoje Stažnik (mentor: Denis Vincek)

List je predložen za Državnu smotru

PREVENTIVNI PROJEKT "ŽIVIM ŽIVOT BEZ NASILJA" (projekt Ministarstva unutarnjih poslova i Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta)

Mihaela Sambolek - nagrađena fotografija "Ne budi promatrač, poduzmi nešto"

Marija Turek - Ruka prijateljstva

Mentorica: Vlatka Prpić

PROJEKT "ČITAJMO ZAJEDNO - ČITAJMO NAGLAS: IVANA BRLIĆ MAŽURANIĆ ZA SVA VREMENA" (nacionalni projekt školskih knjižnica)

Lucija Raškaj, Mateo Raškaj, Ines Srečić, Lorena Požgaj, Jurica Pribolšan, Dario Lesičar, Hrvoje Stažnik

Mentori: Denis Vincek, Silvija Adanić

PROJEKT "SIGURNOST I MOBILNOST ZA SVE" (I. osnovna škola Čakovec, Policijska uprava međimurska)

Nikola Lončar (javno pohvaljen), Marko Balić, Mario Bezak, Karlo Bukal, Filip Sokolić (zahvalnice)

Mentor: Denis Vincek

Lovro Posarić (javno pohvaljen)

Mentorica: Nina Posarić

IZVANŠKOLSKE AKTIVNOST

Tomo Valjak, Klaudija Vuk, Lovro Stuzić, Simon Mrkoci

PONOSNI SMO...

Pripremila
Antonija
Latin,
7.a

ŽUPANIJSKA NATJECANJA

VJERONAUKE

(Sv. Križ Začretje)

- osvojeno ekipno **12. mjesto**
Tamara Ožvald, Lana Ožvald, Dominik Ožvald, Monika Petanjek

Mentorica: Ivana Lisak

HRVATSKI JEZIK (Desinić)

Kategorija: Sedmi razredi
Antonija Latin - **2. mjesto**

Mentorica: Nevenka Šušljek

GEOGRAFIJA

(Gornja Stubica)

Kategorija: Šesti razredi
Andro Klancir - **3. mjesto**

Kategorija: Sedmi razredi
Antonija Latin - **4. mjesto**

Mentorica: Kristina Fruk

FIZIKA (Radoboj)

Nikola Lončar - **1. mjesto**
Matija Preis - **3. mjesto**
Alan Pikutić - **5. mjesto**
Karlo Bukal - **6. mjesto**
Lovro Posarić - **9. mjesto**

Mentorica: Jadranka Fuček

KEMIJA (Bedekovčina)

Karlo Bukal - **1. mjesto**
Matija Preis - **10. mjesto**

Mentorica: Nada Kovač

TEHNIČKA KULTURA
(Brestovec Orehovički)

Kategorija: Šesti razredi
Magdalena Krsnik - **7. mjesto**

Kategorija: Sedmi razredi
Luka Preis - **6. mjesto**

Kategorija: Osmi razredi
Zvonimir Bituh - **2. mjesto**

Kategorija: Osmi razredi
Dario Škof - **4. mjesto**

Mentorica: Ankica Žerjavić-Zaić

INFORMATIKA (Konjščina)

Kategorija: Osnove informatike
Lovro Posarić - **1. mjesto**
Antonija Latin - **3. mjesto**
Andro Klancir - **7. mjesto**
Lovro Tovernić - **12. mjesto**

Mentorica: Nina Posarić

ODGOJ I OBRAZOVANJE ZA
LJUDSKA PRAVA I DEMOK-
RATSKO GRAĐANSTVO
(Donja Stubica)

Projekt "Nematerijalna baština zlatarskoga kraja"

Ivona Habuš, Marta Fraculj Matole, Dorotea Strelar, Lea Malec, Leona Miškec

Mentorice: V. Ceboci i K. Fruk
Projekt je predložen za Državnu smotru

LIKOVNA

KULTURA (Kumrovec)

Antonija Latin, Fran Rod
Radovi su predloženi za Državnu smotru

Mentor: Zvonko Šarčević

NJEMAČKI JEZIK (Belec)

Dario Štahan - **6. mjesto**

Mentor: Marijan Posarić

SMOTRA ZBOROVA (Zabok)

Zbor je predložen za Državnu smotru

Mentorica: Josipa Hopek

ODBOJKA (Pregrada)

- 1. kolo: Antonija Latin, Laura Latin, Andrea Šeremet, Marea Novosel, Dora Hustić, Lucija Pretković, Lorena Mojčec, Petra Dumbović, Klaudija Vuk, Mihaela Sambolek

Mentor: Stjepan Škrlec

NOGOMET (Bedekovčina)

- 2. kolo: Mirko Brčić, Marko Stažnik, Mario Bezak, Filip Sokolić, Marko Balić, Jurica Pribolšan, Nikola Lončar, Nikola Kadoić, Matija Preis, Hrvoje Stažnik

Mentor: Stjepan Škrlec

DANI KRUGA—DANI ZAH-
VALNOSTI ZA PLODOVE
ZEMLJE (Lobor)

Dorotea Lesičar, Lana Orsag, Dora Martinuš, Vilim Koneščak, Jelena Mocos

Mentori: Ankica Krajnik, Nevenka Šušljek, Marijan Posarić

OSTALA
POSTIGNUĆA

GĐA DINKA JURIČIĆ ODALA NAM JE RECEPT KAKO BRZINU ČITANJA POVEĆATI SA 200 NA 600 RIJEČI U MINUTI

Nemam televizor tako da mi ne krade vrijeme za čitanje

Naša je sugovornica profesorica hrvatskog jezika i dugogodišnja autorica školskih udžbenika

Razgovarali

**Hrvoje
Stožnik,
7.a**

**Petra
Sokolić,
7.a**

**Kojom
brzinom
čitaju
tinejdžeri?**

Obično čitaju brzinom od 200 riječi u minuti.

Tekst s ekrana čitamo sporije nego tekst otisnut na papiru, otprilike 170 riječi u minuti.

Je li to sporo?

Sporo je. Mogli bi čitati puno brže, pa bi im čitanje bilo zanimljivije, a učenje mnogo lakše.

Zašto tako sporo?

Ljudi čitaju sporo zbog navika stečenih u nižim razredima osnovne škole kad su učili prepoznavati slova. To je navika koje se treba riješiti: ideja je brzoga čitanja u tome da riječ ne čitamo kao slijed nekoliko uzastopnih slova, nego kao jednu jedinu sliku (globalno).

Može li se brzina čitanja povećati?

Bez problema, a uza samo malo vježbanja brzina čitanja može se u nekoliko tjedana utrostručiti, a isto tako i razumijevanje onoga što smo pročitali. To onda, dakako, pomaže i brzom učenju.

Postoje li neka pravila koja nam pritom mogu pomoći?

Postoje pravila, ali nije ih dovoljno samo zapamtiti, treba ih uvježbati kako bi ta pravila postala navike čitanja.

Koje je prvo pravilo?

Prvo je pravilo da se nikad, nikad, ne vraćaš na riječi ili rečenice koje nisi dobro pročitao/pročitala. Ako je riječ koja ti je promakla doista važna, ponovit će se u tekstu. Ako nije važna, uzalud gubiš ritam čitanja vraćajući se na nešto nevažno.

Koji je glavni čimbenik usporavanja čitanja? Ako pobijedimo naviku vraćanja na pročitano, za koliko možemo samo na temelju toga povećati brzinu čitanja?

Baš ta navika vraćanja na pročitano (retencija) usporava čitanje. Kad se uspiješ riješiti te navike, brzina čitanja automatski poraste za 100 riječi u minuti.

Možemo li to pobijediti?

Sjajan besplatan online program za vježbanje čitanja bez retencije pronaći ćete na www.spreader.com Kopirate tekst na kojemu želite vježbati brzo čitanje i ubacite ga u okviric programa, a zatim u padajućem izborniku odredite brzinu (koliko riječi u minuti želite čitati) i broj riječi koje želite pročitati jednim pogledom (najbolje je odabrati tri riječi odjedanput).

Koje je pravilo broj 2?

Druga je navika koju treba promijeniti navika izgovaranja u sebi onoga što čitamo. Ta se navika zove subvokalizacija. Mi ne možemo tako brzo govoriti kako brzo možemo čitati. To znači da izgovaranjem u sebi onoga što čitamo sami sebe usporavamo.

Pobijedimo li subvokalizaciju ili izgovaranje riječi u sebi, za koliko možemo

još povećati brzinu čitanja?

Naviknete li se čitati tako da prestanete u sebi izgovarati riječi koje čitate, brzina čitanja povećat će se za još 100 riječi u minuti.

Koje je treće pravilo?

Fiksiranje. To je navika koju je najteže uvježbati. Sastoji se od toga da prestanemo zamarati oko i gubiti vrijeme skakućući pogledom od slova do slova. Odaberemo neki vrlo uzak tekst, onaj koji se sastoji od tri do pet riječi u retku i usmjerimo pogled u sredinu retka. Fokusiramo se na sredinu retka i ne idemo očima slijeva nadesno kao kod običnoga čitanja, nego odozgo prema dolje. Čitamo, dakle, samo srednju riječ, ali treniramo vidnim poljem obuhvatiti i riječi na krajevima retka. Najviše oku pomognemo ako vučemo prst kako bi oko pratilo ono što čitamo. Dakle, prst vučemo okomito, vodeći tako oko da čita samo riječi u sredini retka. Potrebno je vježbati nekoliko tjedana i rezultati će biti odlični.

Ima li još pravila?

Pravila četiri i pet ne odnose se više na brzo čitanje, nego na brzo učenje. Četvrto pravilo upozorava na rekonstrukciju, genijalnu potrebu i sposobnost našega mozga da iz djelića informacija sastavi cjelinu i rekonstruira smisao. Drugim riječima: kad učiš, gubiš vrijeme ponavljajući i pamteći od riječi do riječi tekst koji čitaš. Mozak će brže učiti, bolje i duže pamtit, ako se prvo potrudiš razumjeti cijelu lekciju, ali onda iz nje odabereš samo ključne riječi ili sastaviš natuknice te samo njih zapamtiš. Zapamtiš li natuknice, svega ostaloga ćeš se lako sjetiti.

Koje je pravilo broj pet? Objasnite ga!

Skeniranje je druga navika uspješnoga učenja. Skeniranje je svojevrsno pravljenje ladica u glavi za informacije koje će trebati spremi u te ladice. Naime, brzo učenje ne počinje čitanjem lekcije, nego čitanjem pitanja na kraju lekcije. Pročitao li prvo pitanja, tvoj će se mo-

Gđa Dinka Juričić

Predavanje profesorice Juričić bilo je zanimljivo, a na kraju joj je u znak zahvalnosti u ime svih učenika Karlo Bukal iz 8.a predao buketić

zak pripremiti na aktivnu potragu za informacijama dok čitaš. Znat će što traži, brže će uočiti ključne riječi i informacije koje ti trebaju, a neće gubiti vrijeme na ono što je manje važno ili nevažno.

Kako vježbati? Do koje brzine i nakon koliko vremena vježbanja mogu doći tinejdžeri?

Neopisivo je važno vježbati 30 dana, svaki dan (i vikendom), ali samo po pet minuta. U tih pet minuta primjenjuj sva ona tri pravila brzoga čitanja odjedanput: ne vraćaj se na pročitano, ne izgovaraj riječi u sebi i fokusiraj se na sredinu retka koji čitaš. Najbolji tekst za takvo vježbanje su novine, npr. 24 sata, jer su tekstovi pisani u uskim stupcima i lako se fokusirati na sredinu te rekonstruirati značenje rečenica ako čitaš samo jednu riječ u retku. Vježbaš li uporno 30 dana, nove navike brzoga čitanja zamijenit će one stare navike koje su te usporavale. Čitat ćeš brzinom od 600 riječi u minuti i bolje ćeš učiti.

Postoji li kakav alat na internetu za vježbanje?

Ne trebaju ti drugi alati osim onoga na www.spreeder.com

Što Vas je potaklo da se bavite brzim čitanjem? Koliko Vi čitate riječi u minuti? Koliko Vam treba da pročitate knjigu od 500 stranica?

Obožavam čitanje i neopisivo sam znatiželjna. Brzo čitanje naučila sam još u srednjoj školi. Uvijek je bilo jako puno

Knjigu od 500 stranica katkad pročitam za pola sata, a katkad ju čitam polako pa potraje i 2-3 sata dok ju pročitam. Noću imam dovoljno vremena da se naspavam i da pročitam 2-3 knjige.

knjiga koje sam željela pročitati... Noću obično imam dovoljno vremena da se naspavam i da pročitam 2-3 knjige. Moram reći da mi u tome pomaže to što nemam televizor, pa mi on ne krade vrijeme za čitanje. Ne čitam svaki tekst jednako brzo. Tekstove, u kojima želim polako uživati, čitam brzinom od otprilike 500 riječi u minuti. Dijelove stručnih

tekstova koji su mi samo zanimljivi – ali mi nisu važni – preletim brzinom od 1800 riječi u minuti.

Je li to brže čitanje pomaže djeci da imaju bolje ocjene? Kako se osjećate nakon toga što djeca zahvaljujući Vašim predavanjima povećaju brzinu čitanja i imaju bolje ocjene?

Ima jedna poslovice koja kaže da učitelji učenicima mogu otvoriti vrata, ali da ne mogu nikamo ući umjesto njih. Moja su predavanja samo vrata koja otvaram djeci koja žele brzo čitati. Sretna sam što im otvaram ta vrata... No, ne mogu vježbati umjesto njih i ne mogu ja umjesto njih razviti dobre navike brzoga čitanja. Oni koji se potrudu, vrlo brzo počnu dobivati bolje ocjene, bolje se izražavaju, puno se lakše i uspješnije pripreme za državnu maturu i nemaju problema s učenjem na faksu.

Je li Vam brzo čitanje koristi na Vašem radnom mjestu?

Više ne postoji nijedno radno mjestu na kojem čovjek ne mora cijeloga života učiti. Bez brzoga čitanja to ide vrlo teško... gotovo nemoguće.

Hrvatski Andersen okupio učenike osam škola iz cijele Hrvatske

1

Naša škola već je treću godinu nositelj projekta, a zadnje dvije godine projekt je na nacionalnoj razini

**Piše
Jurica
Pribolšan,
7.a**

U radu s učenicima od prvog do četvrtog razreda potiče se čitanje – ne samo kao jezična djelatnost nego i kao temelj cjeloživotnoga obrazovanja. Razvijajući čitalačku pismenost potiče se govorno i pisano izražavanje učenika, obogaćuje se njihov rječnik, daju im se nova znanja, pomaže im se u izgradnji sustava vrijednosti.

Stoga stručni suradnici knjižničari stalno traže rješenje na vječno pitanje – kako postići da čitanje djeci postane navika i veselje. Još prije dvije godine troje knjižničara iz Krapinsko-zagorske županije (Saša Sabol, OŠ Mače, OŠ Belec; Monika Gregurić, OŠ Franje Horvata Kiša, Lobar; Denis Vincek, OŠ Ante Kovačića, Zlatar) krenulo je s projektom "Čitajmo zajedno – čitajmo naglas". Te se godine u četvrtima razredima četiriju zagorskih osnovnih škola naglas čitala Paukova mreža i učenici su se u završnici koja je

održana u Gradskoj knjižnici u Zlataru u natjecateljskom kvizu trebali prisjetiti različitih detalja iz tog djela.

Prošle školske godine Saša Sabol i Denis Vincek uspjeli su dignuti projekt na nacionalnu razinu i uključiti 12 škola, odnosno čak 200 učenika četvrtih razreda iz šest hrvatskih županije. Nit voditelja projekta ostala je ista: čitajmo zajedno i čitajmo naglas. Čitala su se djela koja nisu bila u obveznoj lektiri, a još uvijek postoje u našim školskim knjižnicama pa je projekt nazvan "Čitajmo zajedno – čitajmo zaboravljene knjige".

Da čitanje ne bude prisila

A da čitanje ne bude i prisila i ispitivanje činjenica iz knjiga, svaka je škola za završnicu, koja je održana u Osnovnoj školi Ante Kovačića u Zlataru, pripremila par učenika koji je predstavio knjigu – i to na način kako god žele.

Takav pristup podržali su knjižničari na okruglom stolu te je projekt zajedničkoga čitanja naglas nastavljen i u ovoj školskoj godini – i to pod nazivom

"Čitajmo zajedno – čitajmo naglas: Ivana Brlić-Mažuranić za sva vremena". Aktivnosti su počele odmah u rujnu 2013., koju je konzorcij EU read proglašio Godinom čitanja naglas, a Ivana Brlić-Mažuranić odabrana je jer je lani proslavljena 100. obljetnica izdavanja Čudnovatih zgoda šegрта Hlapića te spisateljice. Stoga je i cijeli projekt bio posvećen tom hrvatskom Andersenu, i to prije svega njezinim naslovima koji nisu obvezna lektira.

Putem grupe Knjižničari na Facebooku upućen je poziv zainteresiranim knjižničarima za sudjelovanjem i uključilo se ove godine osam škola iz tri županije i grada Zagreba: OŠ Ante Kovačića, Zlatar; OŠ Mače i OŠ Augusta Cesarca, Krapina – iz Krapinsko-zagorske županije, OŠ Budaševo – Topolovac – Gušće i OŠ Zvonimira Franka, Kutina – iz Sisačkomoslavačke županije, IV. osnovna škola iz Bjelovara iz Bjelovarsko-bilogorske županije te dvije zagrebačke osnovne škole: OŠ kralja Tomislava i OŠ Davorina Trstenjaka. Projekt se odvijao u nižim

razredima, a razredne učiteljice i knjižničari Irena Buđa (Saša Sabol sada radi u Gradskoj knjižnici u Krapini), Gordana Gregurović Petrović, Mirjana Čubaković, Dejana Kurtović, Beata Doko, Ivana Dominiko, Ana Demut i Denis Vincek proteklih su mjeseci djeci čitali Ribara Palunka, Jagor, Srce od licitara, Bratac Jaglenac, Potjeh, ali i Regoča, Šumu Striborovu te i poeziju Ivane Brlić-Mažuranić.

Baš svi sudionici programa dobili su priznanja organizatora, Osnovne škole Ante Kovačića Zlatar, i dar Školske knjige. To, ali i izlet u Zagreb, sigurno će učenike potaknuti na čitanje, a knjižničari su već dogovorili nastavak projekta.

Odmah je odlučeno da se ni ove školske godine neće provoditi nikakvi kvizovi, testiranja, niti ispitivanja znanja pročitanoga sadržaja. Umjesto toga, učenici su uvježbali, po želji, izabrane monologe, recitacije, repali su, izrađivali likovne mape u obliku slikovnica. Do izražaja je došla kreativnost učenika te učiteljica i knjižničara pa su čak izradili i lutke od papira, a školski domari izradili su paravan i lutkarska predstava bila je tu.

Potpورا HUŠK-a

Nažalost, u zraku ostaje pitanje: je li stvarno tolika besparica pa ove godine ni jedna od škola nije mogla preuzeti ulogu domaćina, a sudionici projekta su nedvojbeno zaslužili nastup u nekoj od škola, komentirali su knjižničari. Uostalom, činjenica je da to neće obeshrabriti školske knjižničare da i ubuduće osmišljavaju i ostvaruju zanimljive projekte. Tomu je poslužila razmjena iskustava i ideja, poticaja sudionika koji su se nakon završenog programa družili.

Cijeli projekt "Čitajmo zajedno – čitajmo naglas: Ivana Brlić-Mažuranić za sva vremena" održavao se uz potporu Hrvatske udruge školskih knjižničara i njezine predsjednice Vanje Jurilj, a završnicu je omogućila Školska knjiga tako što se 30. travnja u Arkadiji na Trgu bana Josipa Jelačića u Zagrebu okupilo 20-ak učenika i 20-ak knjižničara i razrednih učiteljica.

Djeca su vrlo suvereno predstavila ono što su radila cijele godine. Glazbeni prilog Mateja Mihaljevića, sedmaša iz OŠ kralja Tomislava iz Zagreba, unio je svježinu.

1. Na završnici projekta okupilo se u Arkadiji na Trgu bana Jelačića 20-ak učenika i isto toliko knjižničara i učiteljica
2. Učenici 4.a razreda naše škole Lucija Raškaj, Mateo Raškaj, Ines Srečić i Lorena Požgaj izveli su izvadak iz Ribara Palunka. Pripremili su ih njihova učiteljice gđa Silvija Adanić i školski knjižničar gosp. Denis Vincek, školski domar gosp. Radvan Crčić Đuro napravio je paravan za lutkarsku predstavu, a materijal za paravan donirala je gđa Zvezdana Varga
3. Učenici 7.a razreda Jurica Pribolšan, Dario Lesičar i Hrvoje Stažnik napravili su prezentaciju u PowerPointu kojom su podsjetili na nastanak projekta
4. Rekvizit, koji je učenicima 4.a poslužio u lutkarskoj predstavi, snažni sedmaši nosili su od Katedrale do Arkadije

VEĆ TREĆU GODINU ZAREDOM UČENICI NAŠE ŠKOLE SUDJELUJU U NACIONALNOM KVIZU ZA POTICANJE ČITANJA

Bili smo na Interliberu

Pišu

**Petra
Sokolić,
7.a**

**Lovro
Tavernić,
7.a**

**Dario
Lesičar,
7.a**

**Filip
Sokolić,
8.a**

1. Nakon čitanja, učenici su u školskoj knjižnici riješili online kviz
2. Svatko je na Sajmu knjiga pronašao nešto zanimljivo za sebe
3. Naša ravnateljica gđa Rajna Borovčak darovala je svim sudionicima kviza iz naše škole knjigu
4. Pobjednik kviza na školskoj razini Dario Lesičar iz 7.a

Dario Lesičar, Petra Sokolić i Lovro Tavernić iz 7.a te Filip Sokolić iz 8.a posjetili su 15. studenoga sa školskim knjižničarom gosp. Denisom Vincekom Sajam knjiga Inteliber. Najprije su pogledali predstavu "Debela" prema istoimenoj knjizi gđe Silvije Šesto Stipaničić, koju su izveli glumci Kazališta Mala scena iz Zagreba. Podsjetimo, već treću godinu zaredom u Osnovnoj školi Ante Kovačića učenici sudjeluju u online kvizu koji organiziraju Knjižnice grada Zagreba. Ove su godine tema bili dnevници, pa su učenici tako čitali "Pobunu Pauline P." Sanje Polak, "Kako smo od bankrota spasili mamu i tatu" Damira Mađarića i "Rodrick rastura" Jeffa Kinneyja. Učenici su u školskoj knjižnici riješili kviz u kojemu su bila pitanja o pročitanima djelima. Zlatarski osnovci sudjelovali su u kvizu zahvaljujući međuknjižničnoj posudbi jer su potrebne knjige posudile gđa Draženka Gretić iz Gradske knjižnice Pregrada i gđa Andreja Šagud iz Gradske knjižnice Zabok. Pobjednik kviza na školskoj razini, objavljeno je 4. studenoga, bio je Dario Lesičar iz 7.a. S pobjednicima kviza iz osnovnih škola iz cijele Hrvatske koje su sudjeleovale ove godine Dario se borio za glavnu nagradu: tablet. Potom je uslijedio najnapetiji dio – izvlačenje pobjednika Nacionalnoga kviza za poticanje čitanja. Sreća nam nije bila sklona pa je Dariju glavna nagrada izmakla, a poslije "službenog" dijela uslijedio je obilazak Intelibera s obiljem knjiga, stripova i različitih priručnika. Prema svojim sklonostima učenici su odabrali nešto za sebe, ali i darove za svoje prijatelje i prijateljice, kao uspomenu na posjet Sajmu knjiga Inteliber u Zagrebu.

Izvlačenje nagrada bilo je vrlo uzbudljivo. Iako mi je izmakao tablet, sudjelovanje na ovom kvizu bilo je prelijepo iskustvo!

Jedna kuna je koliko ono lipa?

Upoznali smo kune i lipe i bili u Zlataru u banci

Piše
Dora Mikulec,
2.a

Učenici 2.a i 2.b razreda obilježili su 31. listopada Svjetski dan štednje. Prvo smo na satu matematike upoznali hrvatski novac - kune i lipe - te kroz igru učili preračunavati novac i koristiti se njime u kupovini. Sat hrvatskog jezika posvetili smo štednji. Čitali smo o štednji i razgovarali kako i zašto štedjeti. Zatim smo izrađivali kasice u koje ćemo pospremati novac koji uštedimo, a na kraju dana posjetili smo banku u koju ćemo položiti uštedjeni novac.

OBIJELIŽILI SMO 21. OŽUJKA, DAN DAROVITIH UČENIKA

Plešemo, pjevamo, slikamo, a igramo i tenis i nogomet

Učenici su svojim razrednim prijateljima otkrili kojim se sve aktivnostima bave u slobodno vrijeme

Pišu

Petra Pozaić,
8.b

Blaž Stužić,
4.b

Amalija Latin
1.a

Paula Božić,
8.a

Ramona Balun,
1.b

Nika Matković,
4.a

me. Objasnile su razredu kako dolaze do ideja. Saznali su da to što one rade prvo vide u crtićima i slikovnicama, a nešto same izmišljaju.

U prvom a razredu učenici su sami pokazivali čime se bave. Amalija Latin na sat je donijela teniski reket i lopticu, pokazivala je udarce forehand i backhand. Štef i Vid pokušavali su udarati reketom, slušali su viceve, a na tjelesnom su dečki pokazali kako se vodi lopta u nogometu. Bilo je im je zanimljivo i zabavno.

U osmom a razredu bilo je veselo. Sviralo se, pjevalo i plesalo uza zvukove harmonike.

Mnogo talenata

Peti a razred je sa svojom razrednicom gđom Natašom Sovec promatrao nastupe brojnih učenika. Sviranje, plesanje, pjevanje i gluma – to su samo neki od talenata koje neka osoba može imati. Najviše im se svidio nastup tamburaša Martina Žučka.

U četvrtom a razredu Nika Grzelja donijela je svoje likovne radove u različitim likovnim tehnikama. Matija Bingula, odjeven u golmansku opremu, pokazao

im je neke golmanske pokrete. Mihael Petrić pokazao je kako se treba voditi lopta. Laura Smiljanec pokazala je kako

se pravilno vrti hula-hop, a da pri tome ne padne. Karlo Preis pokazao je neke pokrete u tenisu. Nika Matković trebala je napisati priču i pročitati je pred razredom.

Svi su učenici pokazali u čemu su na neki način daroviti. Na kraju su zaključili da je svatko u nečemu darovit i da trebamo njegovati i razvijati tu svoju darovitost.

Svaki je razred 21. ožujka na svoj način obilježio Dan darovitih učenika. Osmi b zabavio se igrajući nogomet i košarku na školskom igralištu. U igri nas je obdario zajednički sportski duh.

Zanimljivo i zabavno

Četvrti b razred sjedio je u krugu i rješavao zadatke. Prvi b razred na satu je vidio divne radove Helene Balić i Mije Mezak koje one slikaju u slobodno vrije-

Odbojkašice s našom gđom ravnateljicom

Već tradicionalno, na kraju školske godine, ravnateljica naše škole gđa Rajna Borovčak primila je i ugostila naše odbojkašice. Zajednička radost uvijek ječena je zajedničkom fotografijom.

Piše
Klaudija Hubak, 6.a

Na modelu smo vježbali pranje zubi

Gđa stomatologinja poučila nas je kako trebamo pravilno prati naše zube

Piše
Vida Srebačić, 1.a

Gđa Vlatka Fuchs-Crčić, dr. stomatologije, održala je prvašićima predavanje i radionicu o pravilnom pranju zubi po modelu. Prvašići su uz pomoć slikovnice "Gric i Grec" naučili zašto su bakterije opasne za zube te kako ih se riješiti. Nakon što je gđa stomatologinja objasnila na modelu kako pravilno prati zube, učenici su vježbali pranje zubi na modelu. Na kraju sata svi su dobili dar koji će im pomoći da im zubi ostanu zdravi - četkicu za pranje zubi.

Dario Škof, Nikola Kadoić, Klara Nadine Parlaj i Sandra Kadoić s gosp. Stjepanom Škrlecom, voditeljem školske prometne patrole

Dario Škof, 8.b

ČLANOVI ŠKOLSKE PROMETNE PATROLE zaustavljaju prije i poslije nastave promet kad se pred školom zaustavi školski autobus kako bi učenici putnici sigurnije prešli cestu.

UČENICI OŠ ZVONIMIRA FRANKA IZ KUTINE POSLALI NAM SVOJE PLAKATE

Radovi kutinskih četvrtaša

Našim se učenicima svidjela izložba

Piše
Jurica Pribolšan, 7.a

Po završetku projekta "Čitajmo zajedno – čitajmo naglas: Ivana Brlić Mažuranić za sva vremena", učenici OŠ Zvonimira Franka iz Kutine poslali su učenicima naše škole likovne mape koje su uradili u tom projektu. Učenici 4.a i 4.b razreda iz te kutinske škole oživjeli su u kolažu sa svojom knjižničarkom gđom Anom Demut likove i scenografiju iz Potjeha i Regoča. Maštovitost i kreativnost kutinskih četvrtaša svidjela se zlatarskim osnovnoškolcima.

JEDNOGA DANA U NAŠ RAZRED STIGAO JE ZANIMLJIVI GOST

Hitna pomoć stigla u 2.b

Piše
**Paola
Gorupec,
2.b**

U naš razred došao je jednoga dana vozač hitne pomoći. Svi smo bili jako uzbuđeni. Pokazao nam je mnogo medicinskih pomagala, veliku torbu punu zavoja, lijekova, injekcija i flastera. Upoznao nas je s osobama koje rade u hitnoj pomoći te što sve moramo imati kod kuće za potrebu hitne pomoći. Čak smo vidjeli kako izgleda vozilo hitne pomoći. Imali smo mnogo pitanja, a vozač nam je strpljivo odgovarao. Posao vozača hitne pomoći je lijep, zanimljiv, ali i jako odgovoran. Bilo nam je jako zanimljivo i poučno.

Striček, nebu me boljele?

Prvašići su prošetali i do potoka

SVJETSKI DAN VODE U PRVOM RAZREDU

Zašto ljudi bacaju puno smeća u vodu

Piše
**Ramona
Balun,
1.b**

Učenici 1.a i 1.b obilježili su 24. ožujka Svjetski dan voda. Na satu likovne kulture nastali su radovi na temu vode - tonovi plave boje. U pjesmi Voda Miroslava Kovačevića saznali smo što sve može biti voda: oblak, kiša, kap i slap. Prošetali smo do potoka i pogledali koliko je čist. Vidjeli smo da u potok ljudi bacaju smeće. Razgovarali smo o tome kako se treba brinuti i što poduzeti da se vode toliko ne onečišćuju. Na satu glazbene kulture pjevali smo pjesmicu kiša uz pokret. Dan smo završili štafetnom igrom vodonoša. Bilo nam je jako zanimljivo i veselo, a mnogo smo i naučili.

Piše
**Filip
Sokolić,
8.a**

Nogometaši naše škole uspješno su sudjelovali na županijskom natjecanju osnovnih škola. Ipak, najvažnije je "u zdravom tijelu zdrav duh", što je i gđa ravnateljica Rajna Borovčak pohvalila. Počastila nas je sokom i slatkišima.

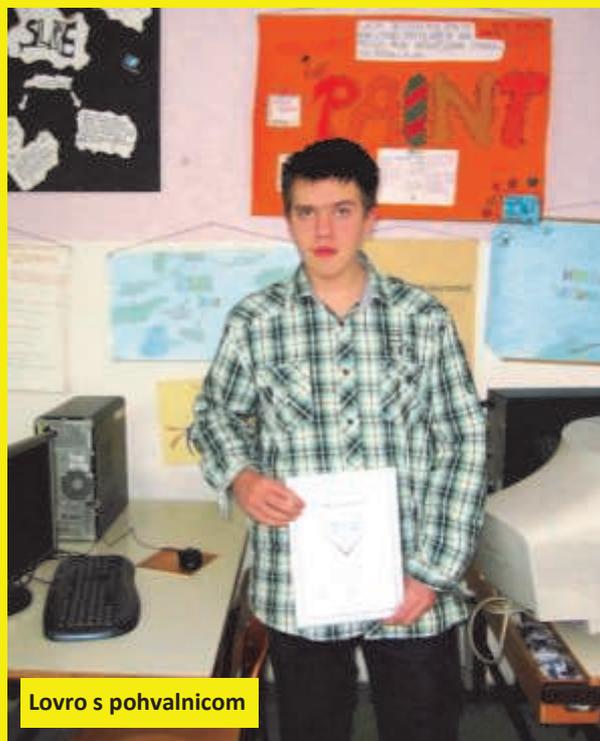
USPJEH NAŠEG UČENIKA

Lovro Posarić pohvaljen na Zimskoj školi informatike 2014. u Krapini

Piše
**Lovro
Posarić,
8.a**

Tijekom zimskih praznika sudjelovao sam na 19. Zimskoj školi informatike koja se od 3. do 9. siječnja održavala u Srednjoj školi u Krapini. Informatička škola okupila je i ove godine više od 200 sudionika iz cijele Hrvatske. Svečanom otvorenju ZŠI-a nazočio je i ravnatelj Agencije za odgoj i obrazovanje gosp. Vinko Filipović. Zaljubljenici u informatiku na organiziranim su radionicama usvajali nova znanja i vještine iz programskih jezika, algoritama, izrade mrežnih stranica, interneta i dr. Ja sam, kao i prošle godine, sudjelovao u radionici programskog jezika C#, s naglaskom na razvoj web-aplikacija. Predavač na radionici bio je gosp. Danijel Kučak, nastavnik Visoke škole za primijenjeno računarstvo u Zagrebu. Tri dana intenzivna rada urodila su novim spoznajama o programiranju, odnosno o tome kako riješiti neke praktične probleme iz stvarnog života pretvarajući ih u programski kod. Za pokazano znanje i aktivnost na radionici i ove sam godine pohvaljen i prigodno nagrađen. To će mi svakako biti dodatan poticaj u daljem radu.

Lovro s pohvalnicom

Laura i Antonija iz 7.a

LAURA LATIN I ANTONIJA LATIN NA 21. INTERNACIONALNOJ FILMSKOJ RADIONICI

Naša dva filma

Piše
**Antonija
Latin,
8.a**

Od 22. do 29. lipnja održana je 21. internacionalna filmska radionica u Čakovcu. Sudjelovale smo Laura Latin i ja. Radionica se održala u prostorima Škole animiranog filma. Voditelj grupe koja je radila filmove metodom stop-animacije bio je Uzi Geffenblad, a voditelji grupe koja je radila pikselaciju bili su Boris Šima i Joanna Kozuch. Svatko je odabrao svoju temu i počeo ju razrađivati. Tjedan dana smo pisali, crtali, bojali i rezali. Uza sve naše filmove na premijeri su bili prikazani i filmovi koje su kroz godinu napravili redoviti polaznici ŠAF-a. U tih smo se tjedan dana dosta naradili, puno naučili i dobro se zabavili.

IZVIĐAČI NAŠE ŠKOLE NA USKRS BILI U VATIKANU

Sudjelovali smo na misi koju je služio papa Franjo

Piše
**Borna
Mezak,
6.b**

Odred izviđača Zlatar s izviđačima iz Odreda Eukaliptus iz Zagreba posjetio je tijekom uskrsnog odmora učenika dvije države – Italiju i Vatikan. U sjevernoj Italiji bili su u Orvietu, gradiću koji se počeo graditi u 3. i 4. stoljeću. Posjetili su potom Montecassino, kolijevku europske kulture. Iskusili su i alpski ugođaj, vozeći se preko prijevoja na 1000 metara nadmorske visine, koji je bio prekriven snijegom. Trajektom su prešli na Siciliju, boravili u Palermu i Cataniji, vidjeli Etnu, Vezuv i Pompeje. Razgledali su i veliku luku Napulj. Poseban doživljaj bio je obilazak Rima, a vrhunac je bio dolazak u Vatikan, posjet crkvi sv. Petra i molitva u njoj te sudjelovanje na Trgu sv. Petra u misnom slavlju na

Uskrs sa 150.000 vjernika, koje je predvodio papa Franjo. Starješina zlatarskih izviđača gđa Svetlana Mezak ističe kako su zlatarski izviđači kao veleposlanici prijateljstva ispunili svoj zadatak.

Na Trgu sv. Petra

Na ulazu u Zoološki vrt

UČENICI PRVIH RAZREDA NAŠE ŠKOLE NA SVOJEMU PRVOM ZAJEDNIČKOM IZLETU—U ZAGREBU

Najljepša uspomena

Prvašići su posjetili kazalište i Zoološki vrt. Vidi se najviše svidio klokan koji je veselo skakutao po kavezu, a bilo je zanimljivo i u radionici u kojoj su mnogo naučili o životinjama koje žive u Zoološkom vrtu

Piše
Vida
Srebačić,
1.a

Imam mnogo riječi o prvom izletu, ali ne mogu ih sve napisati. Zato ću prvo početi s pjesmom. Ja idem na izlet s prijateljima! Ja idem na izlet tra-la-la-la! Ovu pjesmu počela sam pjevati odmah kad sam se probudila. Bila sam jako uzbuđena! Kad smo krenuli autobusom, bilo mi je teško otići od mame. Moji prijatelji i pjesme koje smo pjevali brzo su me oraspoločili. Vožnja do Zagreba brzo je prošla.

Bambi je na kraju bio sretan

Kad smo došli u kazalište, jedva sam čekala da počne predstava. Gledali smo predstavu Bambi. Bili smo mirni sve dok nisu ugasi svjetla. Onda je počela glasna muzika i svi su se prestrašili. Predstava je bila malo tužna i mnogo vesela.

Meni je bilo drago da je Bambi na kraju bio sretan. Poslije kazališta otišli smo u restoran, ručali i pojeli sladoled.

Slon i njegov zub

Meni se najviše svidio mali klokan. Veselo je skakutao po kavezu i baš je bio sladak. Zanimljivo je bilo u radionici. Naučili smo mnogo o životinjama i dirali smo zub od slona. Umorni smo krenuli prema autobusu. Lana i ja bile smo tužne jer je izlet završio. Meni je izlet najljepša uspomena iz prvog razreda.

Od izleta po Zagrebu brzo se ogladni

U kazalištu

Valjda me ne bu ta mala kača hpičila!

UČENICI DRUGIH RAZREDA NA TERENSKOJ NASTAVI

Bili smo u Zagrebu

Piše
**Petra
Kulfa,**
2.a

Učenci 2.a i 2.b razreda Osnovne škole Ante Kovačića bili su 25. ožujka na terenskoj nastavi u Zagrebu. Posjetili su Zagrebačko kazalište lutaka, gdje su pogledali predstavu "Pismo iz Zelengrada" te bili u posjetu Ansamblu narodnih plesova Hrvatske Lado. S nama su bile naše učiteljice gđa Vesna Ceboci i gđa Anita Petanjek-Macan te psihologinja gđa Katarina Biondić.

Na putu u Zagrebačko kazalište lutaka

Ispred dvorca u Trakošćanu

UČENICI 2.A I 2.B RAZREDA SA SVOJIM UČITELJICAMA NA JEDNODNEVNOJ ESKURZIJI

DO TRAKOŠĆANA I VARAŽDINA

Učenci su posjetili i tvornicu Vindiju i vidjeli kako se radi sir i pakiraju mlijeko i mliječni proizvodi

Piše
**Vilim
Crčić,**
2.b

Učenci 2.a. i 2.b razreda u pratnji učiteljica gđe Vesne Ceboci, gđe Natalije Cesar i gđe Anite Petanjek-Macan bili su na jednodnevnom izletu u Trakošćanu i Varaždinu.

Dvorac i jezero

Na izlet su pošli 5. lipnja 2014. ispred škole. Najprije su obišli

grobove obitelji grofa Draškovića, a zatim su krenuli prema Trakošćanu. Obišli su dvorac i jezero Trakošćan i ručali.

Pudinci i sokovi za učenike

Poslije ručka otšli su u tvornicu Vindija, pogledali kako se radi sir i pakiraju mlijeko i mliječni proizvodi. Na kraju su ih djelatnici Vindije

počastili pudinzima i sokovima. Zatim su se uz pratnju vodiča uputili u razgledanje Varaždina o kojem su čuli lijepu legendu. Na kraju dana — pomalo umorni ali sretni i veseli — krenuli su kućama. Meni su se na ovom izletu najviše sviđali oklopi vitezova koji su živjeli u srednjem vijeku i oružje kojim su se borili.

UČENICI TREĆIH RAZREDA NA PUTU OD VELIKOG TABORA DO KRAPINE

Izlet po dragom i lijepom Zagorju

Bili smo zadovoljni izletom jer smo mnogo naučili, ali i i zabavili se

Piše
Nika
Rihtarić,
3.a

U petak, 30. svibnja, 3.a i 3.b išli su na izlet po Hrvatskom zagorju. Krenuli smo u osam sati jer smo čekali velikog pospanka Lovru da se probudi i dođe. Najprije smo išli u Veliki Tabor, dvor koji se nalazi u Desiniću. Tamo nas je jedna uljudna gospođa vodila kroz dvorac i ponešto rekla o svakoj sobi. Pričala nam je i o znakovima na dovratnicima koje ostavljaju tesari kao svoj potpis. Neke to nije zanimalo jer su htjeli što prije doći u sobu u kojoj je lubanja Veronike Desinićke. Sljedeće odredište bila je Vetropack Straža. To je tvornica staklene ambalaže, koja se nalazi u Humu na Sutli. Dok smo šetali tvornicom, naše male bubnjiće ometala je oooogroomna buka.

Vidjeli smo kako se rade staklene boce

Vidjeli smo kako se rade staklene boce. Male, užarene kapi padaju u stroj i oblikuju se boce ili staklene teglice. Zatim smo u Krapini posjetili rodnu kuću Ljudevita Gaja, pa crkvu sv. Nikole. Jako je lijepo uređena. Posebno su mi se sviđjeli glavni oltar i velika staklena vrata na ulazu. Posjetili smo još jednu crkvu, i to crkvu sv. Katarine. Ona je također lijepo uređena. Sljedeće odredište bio je Franjevački samostan kroz koji nas je vodio pater Rikard. U samostanu je bilo mnogo starih stvari, kao na primjer stroj za pečenje hostija, vrijedna knjižnica sa starim zapisima i knjigama, izložba vrijednih umjetnina itd.

I praljudi su bili bolesni

I tako je došlo vrijeme za polazak u Muzej evolucije na Hušnjakovom. Tamo smo pogledali film kako je živio pračovjek. Ondje nas je jedan mladić vodio kroz muzej i pokazivao kosti praživotinja i praljudi, kazivao o tome koje su bolesti oni imali, jesu li mogli govoriti itd. Na kraju smo se svi zajedno igrali i kupovali suvenire za sebe i svoju obitelj. Svi su bili zadovoljni izletom jer smo naučili nešto novo i dobro se zabavili.

1. Poslije posjeta Muzeju evolucije na Hušnjakovu malo smo se počastili sladoledom od šećerne vune
2. Odmor pred crkvom sv. Nikole u Krapini
3. U Vetropack Straži, tvornici staklene ambalaže, domaćini su nas nadarili lijepim bilježnicama
4. Vrijedna knjižnica u Franjevačkom samostanu u Krapini

Na putu do spomenika Matiju Gupcu

U Mariji Bistrici

Treći razredi na terenskoj nastavi

Piše
Marija
Preis,
3.a

Bila sam sa svojim 3.a i s 3.b razredom u Gornjoj Stubici i Mariji Bistrici. Posjetili smo spomenik Matiju Gupcu. Bili smo u Muzeju seljačkih buna. Tamo nam je gospođa kustosa pričala o feudalcima, Seljačkoj buni i Matiju Gupcu. Vidjeli smo i Gupčevu lipu koja je stara više od 450 godina. Na kraju smo tili park gdje je zrakoplov Rudolfa Perešina, pilotinškog rata. U M. Bistrici posjetili smo radionicu gdje se izrađuju licitarskim srcima. posjeta i heroja Domo-tili smo obrtničku radionicu ska srca i mi smo izradili ukrase na licitarskim srcima. Zatim smo bili u crkvi Majke Božje Bistričke. Tamo nam je svećenik pričao o kipu Majke Božje. Kip je neko vrijeme bio zakopan, a zatim je pronađen i postavljen na oltar. Jedino on nije izgorio u požaru koji je izbio u crkvi. Posjetili smo i crkvu na otvorenom. Šetali smo Kalvarijom.

Ivanščica je puna izvora vode i potoka koji se spajaju u jedan potok i zajedno ulaze u vodovod iz kojeg pijemo zdravu vodu

Piše
Florijan
Lesičar,
3.a

U petak, 21. ožujka, učenici 3.a i 3.b razreda krenuli su u 9 sati na terensku nastavu u Belec, Lobar i Vinipotok. U Belcu smo posjetili crkvu Majke Božje Snježne iz 18. stoljeća. Najljepša je barokna crkva u Hrvatskoj. Učiteljica Blanka Sviben ispričala nam je zanimljivosti o crkvi, njezinoj gradnji i kipovima koji se u njoj nalaze. U Loboru smo posjetili Zagorski vodovod koji je sagrađen 1965. godine. Potom smo krenuli prema Svetištu Majke Božje Gorske. Ispod same crkve nalazi se najstarija, do sada otkrivena, krstionica. Zatim smo posjetili crkvu svete Ane i saznali zanimljivosti o crkvi.

Vlč. Vladimir Drnetić ispričao nam je o svetištu

Naše zadnje odredište bili su Vinipotočki bajeri. Tamo nas je dočeka lovučvar i ispričao nam kako su nastali bajeri te koje ribe u njima žive

UČENICI ČETVRTIH RAZREDA NAŠE ŠKOLE NA EKSKURZIJI: OD KRČKOG MOSTA DO ZIDINA KRKA

Vidjeli smo Bašćansku ploču

ALI

Bilo nam je jako lijepo na ovom izletu, ali nam je istodobno bilo jako žao jer je to bio naš posljednji zajednički izlet s učiteljicama gđom Silvijom i gđom Boženom

Piše
**Lorena
Požgaj,
4.a**

U ranim jutarnjim satima 2. lipnja krenuli smo u pravcu otoka Krka. Bili smo jako uzbuđeni. Prolazili smo kroz krajeve Lijepe Naše o kojima smo učili na satovima Prirode i društva. Nakon tunela Tuhobića na Autocesti Zagreb - Rijeka ugledali smo more i jedva čekali da konačno prijeđemo Krčki most. Oduševili smo se ljepotom otoka

Krka. Najprije smo posjetili spilju Biserujku, što je prema legendi dobila naziv po biserima, koje su u njoj skrivali gusari.

Raj, čistilište i pakao

Puni dojmova, krenuli smo prema prekrasnom mjestu Punat. Tamo smo se ukrkali na taxi brodić, koji nas je odveo na otočić Košljun. Posebno smo uživali u vožnji brodom i galebovima koji su nas stalno pratili. Na Košljunu nas je dočekaao simpatičan franjevac, koji nas je proveo kroz tri muzeja u kojima smo vidjeli mnoge zanimljivosti. Posebno mi se svidjela slika u crkvi iznad oltara koja prikazuje raj, čistilište i pakao. Nakon ručka, krenuli smo prema Baškoj i Jurandvoru. Zaustavili smo se ispred crkvice sv. Lucije i saznali o Bašćanskoj ploči i glagoljici. Na putu prema Baškoj zapazili smo mnogo spomenika u obliku kamenih glagoljičkih slova.

Rajska plaža u Baškoj

Napokon smo ugledali jednu od najljepših plaža na našem Jadranu. Rajska plaža u Baškoj. Prekrasan prizor! Presvukli smo se u badekostime i pojurili u more. Od uzbuđenja i radosti nismo ni osjetili da je more još možda malo hladno. Na povratku smo prošetalim starom jezgrom grada Krka. Vidjeli smo krčku katedralu. Divili smo se prekrasnom pogledu sa starih zidina grada i čudili se uskim ulicama. U predvečerje krenuli smo prema našem lijepom Zagorju. U autobusu smo se veselili i cijelim putem pjevali. Imali smo mladog i simpatičnog vozača koji nas je sigurno vratio kućama. Gospođa vodič pripremila nam je čak i kviz. Bila je oduševljena našim znanjem jer smo znali odgovoriti na sva pitanja. Bilo nam je jako lijepo na ovom izletu, ali nam je svima žao jer je to posljednji izlet s našim učiteljicama gđom Boženom i gđom Silvijom.

Bašćanska ploča pronađena je u crkvi sv. Lucije, no danas je tu njezina kopija. Original je u Zagrebu

Neki su četvrtaši na ekskurziji prvi put vidjeli more

Piše
**Dorotea
Lesičar,
5.a**

Petaši bili na terenskoj nastavi u Školi animiranog filma u Čakovcu

Učenici 5.a i 5.b razreda krenuli su 26. ožujka na terensku nastavu u Čakovec. Polazak je bio u 9 sati. Pratilo nas je lijepo, sunčano vrijeme. Čim smo stigli u Čakovec, uputili smo se u Školu animiranoga filma. Učenici 5.b razreda imali su 45 minuta odmora, dok smo mi, 5.a razred, bili u radionici animiranoga filma. Gospođa, koja radi u toj školi, ispričala nam je i pokazala kako se stvaraju crtani, lutkarski, kolažni i animirani film. Dvoje učenika i ja pokušali smo izraditi animirani, lutkarski i kolažni film. Puni znanja krenuli smo na svojih 45 minuta odmora. Dok je b razred bio u Školi animiranog filma, mi smo razgledali grad. Na kraju smo pogledali film Tarzan u 3D-u.

Učenici 5.a pred jednim od plitvičkih slapova

Petaši na Plitvicama

Učenici 5.b sa svojom razrednicom gđom Ninom Posarić

Piše
Iva
Mikulec,
5.a

Dana 28. svibnja u ranim jutarnjim satima, svi umorni ali uzbuđeni, krenuli smo na Plitvička jezera. Put je bio dug, no nama je prošao kao u trenu.

— Samo što nismo stigli — smirivao nas je naš vodič. Predivno sunce obasjavalo nam je ulaz u Plitvička jezera. Najprije smo razgledali najveći slap, a zatim ostala jezera. Nakon dugog hoda i razgledanja prelijepog Nacionalnog parka imali smo vremena za igru i rekreaciju. S ostalim turistima krenuli smo na laganu vožnju brodom. Poslije vožnje otišli smo na ručak u restoran, a nakon toga u McDonald's. Tamo smo se najeli "do kraja". Svi sretni i umorni krenuli smo kući. Pozdravili smo se s vodičem i vozačem i zahvalili im.

Biser prirode

Šestaši u Zagrebu

Piše
Ana Lara
Burnač,
6.b

U srijedu, 27. studenoga, učenici šestih razreda išli su na terensku nastavu u Zagreb. Prvo smo posjetili Arheološki muzej gdje nam se najviše svidjela mumija. Zatim smo pogledali kazališnu predstavu "Kraljević i prosjak" u kazalištu "Merlin". Nakon predstave osladili smo se u McDonald'su. Na kraju smo pogledali film "Šegrt Hlapić" u kinu Kapitol centar.

OD ŠPILJE LOKVARKE DO RODNE KUĆE IVANE BRLIĆ MAŽURANIĆ

Najbolji izlet dosad

Zajednička fotografija 6.a, 6.b i 6.c

Lokvarka je zakonom zaštićeni spomenik prirode. Špilja je duga 1179 metara, a duboka 275 metara. Neki su se učenici bojali te dubine i skliskih stepenica, ali su ipak skupili hrabrosti i kročili u spilju

Piše
**Ivona
Huljak, 6.b**

Na izlet smo krenuli 29. svibnja. Trebali smo rano ustati, ali vrijedilo je. Naše prvo odredište bilo je u blizini naselja Lokve. Posjetili smo najdublju špilju Hrvatske, špilju Lokvarku.

Žaba koja može skočiti 140 cm udalj

Lokvarka je zakonom zaštićena u kategoriji geomorfološkog spomenika prirode. Duga je 1179 metara, a duboka 275 metara. Neki su se učeni-

ci bojali te dubine i skliskih stepenica, ali su ipak skupili hrabrosti i kročili u spilju. Nakon Bolfovog otkrića krenuli smo do Muzeja žaba. U tom muzeju izloženo je 3500 primjeraka žaba. Svidjela nam se priča o tradicionalnim igrama u kojima se natječu žabe. Žabe moraju od određene točke skočiti što dalje mogu. Ove je godine pobijedila smeđa žaba. Skočila je 140 centimetara. Nakon posjeta muzeju krenuli smo u Ogulin.

Tamo smo vidjeli mnogo zabavnih stvari i stekli nova znanja.

Saznali smo nešto više o našoj najdražoj spisateljici Ivani Brlić-Mažuranić. Od svog smo tog uzbuđenja ogladnjeli. Otišli smo u restoran. Ondje smo imali radionicu pod nazivom Kosjenkin dom. Super smo se zabavljali s gospodinom Mirom i njegovom pomoćnicom Larom.

Bili smo i u Karlovcu

Našem druženju u restoranu došao je kraj. Putem smo otišli u Karlovcu u McDonald's. Nakon toga krenuli smo kući. U autobusu smo pjevali i zabavljali se. Svima se svidio izlet. Nama šestima to je bio najbolji izlet dosad.

U ovom neobičnom muzeju izloženo je 3500 žaba

UČENICI SEDMIH RAZREDA UŽIVALI U LJEPOTAMA NAŠE DOMOVINE

Od sokolarskog centra do Tesle i grada bure

U Senju smo posjetili tvrđavu Nehaj i to je bio najljepši dio putovanja—zbog prelijepog pogleda s nje

Pišu

**Nevenka
Markuš
7.b**

**Jelena
Mokos
7.b**

Na dugo očekivani izlet krenuli smo 16. svibnja u 4,40 sati. Vodile su nas učiteljice gđa Nevenka Šušljek, gđa Draga Forko i gđa Jadranka Fuček. Naše destinacije bile su Šibenik, Smiljan i, na kraju, Senj. Uz nekoliko stanki u Šibenik smo stigli u 10 sati. Izašli smo iz autobusa, a zatim krenuli stazama sokolarskog centra. Tamo nas je dočekaio voditelj koji nas je upoznao sa životom nebeskih lovaca – sokolova, a i sa sovom ušarom. Potom smo krenuli u Smiljan Jadranskom magistralom. Uživali smo u čarobnom pogledu. U Smiljanu smo posjetili rodnu kuću Nikole Tesle gdje je predstavljen slikom, riječju i zvukom životni put i sva genijalnost toga velikog izumitelja.

U Smiljanu smo posjetili rodnu kuću Nikole Tesle gdje je predstavljen slikom, riječju i zvukom životni put i sva genijalnost toga velikog izumitelja.

Tesla i Colorado Springs

Nakon Tesline rodne kuće posjetili smo objekt ispitne stanice iz Colorado Springsa 1899. - 1900., čiji je cilj pokazati Teslino proučavanje visokofrekventnih i visokonaponskih struja. Nakon ručka u Gospiću uputili smo se u Senj - poznat kao "grad bure". U Senju smo posjetili tvrđavu Nehaj gdje smo poslušali predavanje, a onda smo ju i razgledali.

Najzanimljiviji dio izleta

Naravno, to je bio zanimljiviji dio. Tvrđava se sastoji od nekoliko dijelova, ali najljepše je, dakako, bilo na najvišem, zadnjem dijelu. I tako je našem putovanju došao kraj. Smjestili smo se u autobus i zadnji put mahnuli moru.

1. Na tvrđavi Nehaj iznad Senja s razrednicom gđom Dragom Forko
2. Lovro Naumovski iz 7.b istražio je svaki kutak kule Nehaj. Otkrio je pravi labirint uskih hodnika
3. U Sokolarskom centra kraj Šibenika voditelj je učenike upoznao sa životom nebeskih lovaca—sokolova i sa sovama ušarama
4. Učenici su posjetili i rodnu kuću Nikole Tesle gdje su doznali kako je živio taj svjetski znanstvenik i koje je sve izume otkrio
5. Marko Špehar i Nikola Benčić iz 7.a razreda uživaju u pogledu na more i grad Senj

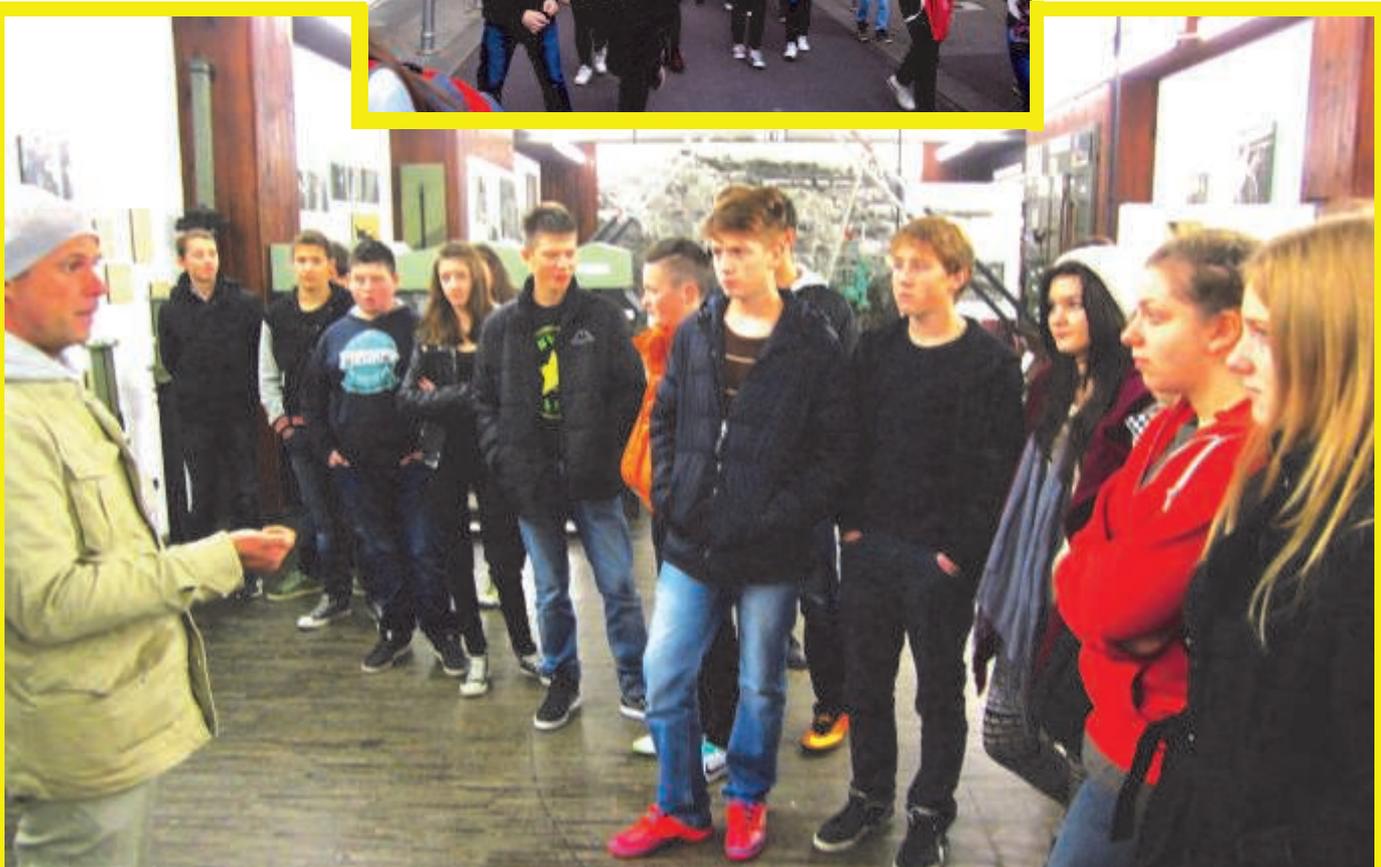
Pišu
**Lovro
Tovernić,
7.a**

**Dario
Lesičar,
7.a**

Sedmaši u Zagrebu

Učenici 7.a i 7.b razreda bili su u petak, 21. ožujka, na terenskoj nastavi u Zagrebu. Posjetili su Gornji grad, Prirodoslovni muzej i kazalište Exit

Piše
**Paula
Božić, 8.a**

Posjet osmaša Tehničkom muzeju zanimljiv i poučan

Učenici osmih razreda bili su 20. studenoga na terenskoj nastavi u Zagrebu. Najprije smo posjetili kazalište "Siget" u kojem smo pogledali zanimljivu i šaljivu predstavu "Mali princ". Nakon kazališta uputili smo se u Tehnički muzej. Upoznali smo se s pokusima Nikole Tesle te smo također saznali nešto više o tom svjetski poznatom znanstveniku. U muzeju smo isto tako naučili i o ugljenu te načinu iskapanja ugljena. Nakon toga razgledali smo makete starih brodova, stare automobile i različite strojeve. Sve u svemu, posjet Tehničkom muzeju bio je vrlo zanimljiv i poučan te bih ga rado preporučila svima.

UČENICI OSMIH RAZREDA NAŠE ŠKOLE PRVI PUT SA ŠKOLSKOM EKSURZIJOM POSJETILI VUKOVAR

Posjetili smo Grad Heroj

Svaki hrvatski učenik trebao bi posjetiti Vukovar i na licu mjesta poslušati priče o hrabrosti vukovarskih branitelja, o bolu i patnji nemoćnih, o ljudskom dostojanstvu, ljubavi prema bližnjemu i pobjedi života

Piše
Karlo
Bukal, 8.a

Učenici osmih razreda naše škole posjetili su u srijedu, 30. travnja, Grad Heroj – Vukovar. I ove su godine naši razrednici mudro postupili dogovrivši izlet za dan uoči 1. svibnja, tako da smo se u danima produženog vikenda mogli bezbrižno odmoriti – kako od naporna puta tako i od školskih obveza. Iako smo na put krenuli u cik zore, nikome od nas nije to teško palo, pa se u autobusu zarana osjećala živost među putnicima.

Vozeći se prekrasnim krajolicima naše ravne Slavonije razmišljali smo o događajima koji su se na tim prostorima zbivali prije dvadesetak godina, dok nas još nije bilo...

Nakon ugodne petosatne vožnje, uz nekoliko usputnih zaustavljanja, stigli smo u grad na ušću malene Vuke u moćni Dunav. Šetnju Vukovarom počeli smo u dvorištu predivna dvorca Eltz koji je nakon temeljite obnove ponovno zasjao punim sjajem. Teško je ostati ravnodušnim pri pogledu na to veličanstveno barokno zdanje. Laganom šetnjom obalom Dunava, uz vodstvo lokalne vodičice, stigli smo do Križa na ušću Vuke u Dunav. Spomenik je to svima koji su svoj život dali za slobodnu i neovisnu Hrvatsku. U kamen je glagoljicom uklesan poznati stih "Navik on živi ki zgine pošteno!" Nakon toga razgledali smo barokno središte grada s predivnim pročeljima zgrada o čijoj nam je povijesti pričala gospođa Olga.

Smijeh na licima zamijenila je tuga

Uslijedio je odlazak u vukovarsku bolnicu, na Mjesto sjećanja. Već na ulazu u bolnicu, vidjevši daske i vreće s pijeskom na ulaznim vratima, smijeh na našim licima zamijenila je tuga. Promatrali smo nijeme svjedoke ljudske patnje i boli, ne shvaćajući što je to pokretalo pojedince da čine takva zlodjela. Nakon odgledanog filma o stradanju grada i same bolnice razgledali smo podrumske prostorije u kojima se za ratnih dana nalazilo i po nekoliko stotina ljudi. Prolazeći pokraj starih kreveta, u kojima se danas nalaze lutke, razmišljali smo o onima koji su u njima ležali prije više od dva desetljeća. Jasno smo mogli vidjeti te ljude, tu djecu, te bebe, i čuti njihove bol-

Podno spomen-križa na ušću Vuke u Dunav

ne krikove, osjetiti njihov strah, čuti njihove molitve.

Nakon podneva zvana krenuli smo u Franjevački samostan i crkvu sv. Filipa i Jakova. Srdačnu dobrodošlicu zaželio nam je gvardijan vukovarskog samostana fra Gordan Propadalo.

U svojim se uvodnim riječima prisjetio svojega pješčenja Oca Hrvatskoj. Potom nam je prikazao petnaestominutni dokumentirani film o životu u gradu na Dunavu prije, tijekom i nakon Domovinskog rata. Po završetku filma odveo nas je u crkvu sv. Filipa i Jakova, treću najdužu crkvu u Hrvatskoj, te nam je i ovdje iznio tužne činjenice vukovarskog stradanja i patnje. Svoj nadahnuti govor s obnovljena oltara te prekrasne crkve, koja je u ratu također bila razorena, završio je jasnom porukom nama mladima da nikad u životu ne činimo zlo svom bližnjemu. U obilasku crkve pogled nam je zastao na raspetom Kristu bez jedne ruke i noge. Raspelo je nađeno u gomili materijala srušene crkve. Koliko li je samo simbolike u

oskrvnjenu Spasitelju! Još pod dojmom svega što smo vidjeli i čuli zaputili smo se na ručak u restoran "Stari toranj". Nakon objeda imali smo slobodno vrijeme koje smo proveli uglavnom u razonodi na obali Dunava.

Za većinu nas bio je ovo prvi susret s drugom najdužom europskom rijekom. Ovih je dana vodostaj bio nizak, pa nije djelovala tako moćno i brzo, no unatoč tome i dalje je plijenila naše poglede.

U poslijepodnevnim satima obišli smo Memorijalni centar Domovinskog rata u vojarni 204. vukovarske brigade. Uz prikaz tromjesečne obrane Vukovara, časnik HV-a gosp. Batinić pokazao nam je naoružanje kojim su se koristili vukovarski branitelji, kao i ono na strani neprijatelja.

Praćeni kišom i grmljavinom otišli smo na Ovčaru

Na vanjskim prostorima izloženo je teško naoružanje, letjelice te oklopna vozila i plovila različitih namjena koja su korištena u Domovinskom ratu. U podrumskom skladištu vjerodostojno je prikazano kako su izgledali zloglasni neprijateljski logori u koje su odvođeni naši branitelji. Na izlazu iz vojarne naš se razrednik gosp. Marijan Posarić upisao u knjigu dojмова ispod fotografije naših dvaju razreda. Običaj je, naime, da posjet svake grupe bude fotodokumentiran, tako da će naša generacija osmaša ostati zabilježena kao prva koja je iz naše škole pohodila ovo mjesto.

Iz vukovarske vojarne, praćeni kišom i grmljavinom, krenuli smo na Ovčaru – mjesto stravičnog zločina nad ranjenim braniteljima i civilima iz vukovarske bolnice. Najprije smo obišli Spomen-dom u nekadašnjem hangaru na čijim se zidovima naizmjenično iz mraka pojavljuju slike s imenima 261 nestale osobe. U podu hangara nalazi se spirala koja simbolizira vir u koji poniru imena žrtava. Na dnu je upaljena svijeća kao simbol Kristova svjetla i uskrснуća. Od poda do zidova i krova sve podsjeća na krikove i jauke koji su odjekivali tim hangarom. U tišini uputili smo se i na mjesto masovne grobnice koja se nalazi nedaleko od Spomen-doma. Mjesto je to smrti 200 osoba od kojih je najstarija imala 72 godine, a najmlađoj je bilo tek 16. Dvije žrtve bile su žene, od kojih jedna trudnica. Ispred spomenika koji simbolizira golubicu mira upalili smo svijeću, a netko je spontano poveo molitvu...

Naša zadnja postaja obilaska Vukovara bilo je Memorijalno groblje žrtava iz Domovinskog rata. Mjesto je to najveće masovne grobnice u Europi nakon Drugoga svjetskog rata. Ispred spomenika s vječnim plamenom u ime svih učenika i djelatnika naše škole zapalili smo svijeću i položili cvijeće.

Odali smo počast svim žrtvama Domovinskog rata

Dar malim pacijentima

Piše
**Filip
Sokolić, 8.a**

Pri kraju razgledanja Mjesta sjećanja predsjednici razreda Karlo Bukal i Klara Nadine Parlaj uputili su se sa svojim razrednicima gosp. Marijanom Posarićem i gđom Anitom Martinić na Odjel pedijatrije kako bi uručili naš dar. Naime, tijekom korizme skupljali smo plastične boce, a od dobivena novca, kao i od dobrovoljnih priloga učenika i naših razrednika, kupili smo paket didaktičkih igračaka za bolesne mališane. Na dječjem odjelu srdačno nas je dočekao v. d. rukovoditelj Odjela pedijatrije gosp. Davor Bandić, dr. med., sa svojim timom. U kratkoj šetnji suvremeno uređenim odjelom objasnio nam je da svega toga ne bi bilo bez pomoći dobrih ljudi iz domovine i inozemstva. Zahvalio nam je na daru i brizi za djecu te poželio sretan povratak kućama nakon što obiđemo sve planirane lokalitete u Vukovaru.

Potom smo izmolili Očenaš za sve koji su položili život za slobodnu Hrvatsku.

Posjetom Vukovaru okrunili smo sve aktivnosti povezane s ovim herojskim gradom koje smo u protekle četiri godine provodili s našim razrednicima: od emotivnih satova SRO-a u petom razredu, preko paljenja svijeća ispred naše župne crkve uoči Dana sjećanja, do online predavanja o preživjelima s Ovčare, koje smo odslušali nekoliko dana prije puta u Vukovar. Držim da bi svaki hrvatski učenik trebao posjetiti Vukovar i na licu mjesta poslušati priče o hrabrosti vukovarskih branitelja, o bolu i patnji nemoćnih, o ljudskom dostojanstvu, ljubavi prema bližnjemu i pobjedi života. Odavanjem počasti palima u obrani Vukovara njegovu žrtvu ne prepuštamo zaboravu.

Upaljena svijeća za nedužne žrtve Ovčare

Nek' odjeknu naše poruke, misli, želje, snovi, koji su listovi i dio knjige našeg života.

Nikad nećemo zaboraviti prijatelje koje smo stekli, s kojima smo se družili, radili gluposti i stvarali najljepše uspomene. Oni su nas podizali na noge kada nam je bilo najteže.

Naučili smo kako biti dobar prijatelj, kako pomagati drugima u teškim situacijama, kako izvršavati svoje obaveze, a najviše to kako biti složni. Uvjerili smo se da vrijedi biti dobar, uporan, mar-

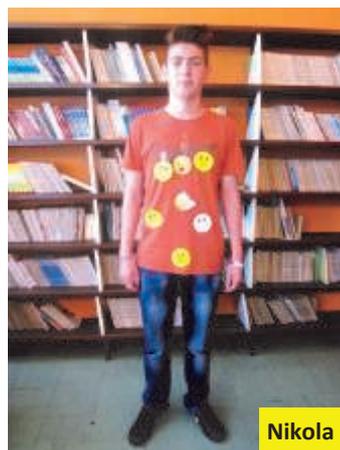

KRALJEVI SMO KAKVIH NEMA, U ZBORNICI SMO GLAVNA TEMA

Ljiv, pravedan, kreativan, optimističan... Nismo uvijek bili najbolji, bilo je dana kada nismo imali volje ni za što, ali i dana kada smo mogli sve i kada smo se trudili. Znamo da smo jako popustili pred kraj, no jednog dana, kada ostarimo, sjetit ćemo se svega i nasmijati se glasno za sve ove dane provedene zajedno. Nije nam lako oprostiti se od naših učitelja i profesora jer, kao što znate, osam godina nije malo. Osam godina sjediti u klupi s najboljim društvom i učiti o novim stvarima i o novim pričama.

Mnogo smo toga prošli zajedno, od smijeha pa sve do suza, ali smo prošli sve i postali još jači i još više smo se povezali. Također želimo svim učenicima ove škole dobar uspjeh u školovanju, da nas nikada ne zaboravite kao što ni mi vas nećemo. Zahvaljujemo svim našim profesorima koji su nas naučili mnogo toga i pomogli nam prijeći početni dio našeg školovanja, a naročito mnogo HVALA našem razredniku gosp. Marijanu Posariću koji nas je trpio i pomogao nam shvatiti koliko je zajedništvo bitno u životu. Također želimo zahvaliti učiteljici gđi Silviji Adanić, koja nam je pomogla prijeći prvu stepenicu našeg školovanja. Pozdravljamo ravnateljicu gđu Rajnu Borovčak te gđe pedagoginju i psihologinju te gosp. knjižničara, koji su se također brinuli o nama.

Nikola

PAMET NAS JE LOVIĻA, ALI MI SMO BILI BRŽI...

Od prvog dana odmah smo znali, da nam ovdje budu životno znanje dali. S učiteljicom Boženom smo krenuli, za matematiku se nismo spremali. Priče, bajke ozbiljno smo shvaćali, na vile

i princeze rado smo se vraćali. Do petog razreda smo došli, novi profesori su nam bili dobro došli. Matematika postala teža, izgubila se ravnoteža. Anita nam prva razrednica bila, novo životno poglavlje nam predstavila. Novi profesori, novi predmeti, zabavu nam remetili. Šesti razred, nove muke, ali pod vodstvom Bejukove ruke. Nemirni smo bili, od zajednice nered napravili.

Nastava je postala slađom

Počeli problemi, stare muke, opet smo se vratili u školske klupe. Izleti, terenske, rado smo posjećivali, od muzeja smo se uvijek skrivali. Sedmi razred, nove muke, pod vodstvom treće ruke. S Andrejinom frizurinom kraćom, nastava je postala slađom. Predavanja o zdravstvenom odgoju smo imali, možemo reći, svašta smo naučili. Kroza smijeh i šalu, probleme smo rješavali, svađe smo uvijek izbjegavali. Vicevi su uvijek bili dobro došli, ti su nam

satovi uvijek brzo prošli. U Šibenik smo pošli, ali u Zlatar doma bez glasa smo došli. Pjesma, zafrkancija u autobusu je bila, Andreja naša pravi je vođa bila. Ali sve što je lijepo, kratko traje, Andreja nam put pod noge daje.

Stare se ekipe rastaju

Evo nas na kraju, osmaši smo bili. Oko majica smo se jedva dogovorili. I napokon smo odlučili. Pamet nas je lovila, ali mi smo bili brži, mozak nam se od toga prži. Po Zagorju nove generacije haraju, stare ekipe se rastaju. Ravnateljica, pedagoginja, desna ruka su nam bile, kroz cijelu školsku godinu nas vodile. Profesorima na znanju zahvaljujemo, dosta ste nas trpjeli, sad nove đake morate poučavati kako bi i oni uspjeli. Ovo je kratka priča o nama, sjetite se nekad naših sretnih dana. Odlazimo, više nas nema, ostaje samo uspomena. :)

Nikola

Generacija C

Istražili
Jurica
Pribolšan,
7.a

Petra
Sokolić,
7.a

Jedni nas nazivaju Y generacijom, drugi milenij-skom ili net generacijom, treći pak kažu da

smo Google generacija, digitalni urođenici, cyber-djeca. Ima ih koji nas zovu generacijom M (prema engl. media generation) i generacijom V (engl. virtual generation). Možda je najbolji izraz kojim nas opisuju generacija C. Zašto C? Pa vidite na fotografijama: stalno smo povezani na internet i društvene mreže (C = connected, povezani), puni smo ideja i kreativni (C = creative) i stalno klikamo mišem (C = click). Mi smo C generacija.

